

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az európai parlament és a tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.)	L 338	18	2004.11.13.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.)	L 8	3	2009.1.13.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve (2009. április 23.)	L 140	63	2009.6.5.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

**az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen
belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK
tanácsi irányelv módosításáról**

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen
annak 175. cikke (1) bekezdésére,
tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,
a Szerződés 251. cikkében ⁽⁴⁾ megállapított eljárásnak megfelelően,
mivel:

- (1) Az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelméről szóló zöld könyv Európa-szerte vitát indított az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelmének alkalmasságáról és lehetséges működéséről. Az Európai Éghajlatváltozási Program számos érdekelt fél bevonásával különböző közösségi álláspontokat és intézkedéseket vizsgált meg, köztük az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmének a zöld könyvön alapuló rendszerét (a „közösségi rendszert”). A Tanács 2001. március 8-i következtetéseiben elismerte az Európai Éghajlatváltozási Program és a zöld könyv alapján végzett munka kiemelt jelentőségét, valamint hangsúlyozta a közösségi szintű tényleges lépések sürgősségét.
- (2) Az Európai Parlament és a Tanács 1600/2002/EK határozatával létrehozott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program ⁽⁵⁾ az éghajlatváltozást cselekvési prioritásként határozza meg, és előírja a közösségi szintű kibocsátási kereskedelmi rendszer 2005-ig történő létrehozását. Ez a program megerősíti, hogy a Közösség a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal kívánja csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, valamint hosszabb távon az üvegházhatású gázok globális kibocsátását az 1990-es szinthez képest körülbelül 70 %-kal kell csökkenteni.
- (3) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének megkötéséről szóló 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal ⁽⁶⁾ elfogadott Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének alapvető célkitűzése az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolását.
- (4) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös telje-

⁽¹⁾ HL C 75. E, 2002.3.26., 33. o.

⁽²⁾ HL C 221., 2002.9.17., 27. o.

⁽³⁾ HL C 192., 2002.8.12., 59. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2002. október 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. március 18-i közös állásfoglalása (HL C 125. E, 2003.5.27., 72. o.), az Európai Parlament 2003. július 2-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2003. július 22-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

▼B

sítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ által elfogadott Kiotói Jegyzőkönyv hatálybalépését követően arra kötelezi a Közösséget és annak tagállamait, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal csökkentsék a jegyzőkönyv A. mellékletében felsorolt üvegházhatású gázok általuk történő összesített, emberi eredetű kibocsátását.

- (5) A Közösség és tagállamai megegyeztek abban, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott, az emberi eredetű kibocsátások csökkentésére vonatkozó kötelezettségeiket közösen teljesítik, a 2002/358/EK határozatban foglaltaknak megfelelően. Ezen irányelv célja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmét hatékonyan bonyolító európai piac létrehozásával hozzájáruljon az Európai Közösség és tagállamai által vállalt kötelezettségek hatékonyabb teljesítéséhez, a gazdasági fejlődés és a munkalehetőségek lehető legkisebb csökkentése mellett.
- (6) A szén-dioxid és egyéb üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának ellenőrzését szolgáló rendszerről szóló, 1993. június 24-i 93/389/EGK tanácsi határozat ⁽²⁾ mechanizmust hozott létre az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követésére és az e kibocsátásokra vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében tett előrelépések értékelésére. E mechanizmus segíti a tagállamokat a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének meghatározásában.
- (7) A kibocsátási egységek tagállamok általi kiosztásával kapcsolatos közösségi rendelkezések a belső piac egységességének megőrzése és a verseny torzulásának megakadályozása érdekében szükségesek.
- (8) A kibocsátási egységek kiosztásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az ipari eljárások kibocsátás-csökkentési lehetőségét is.
- (9) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a törölt kibocsátási egységek tekintetében az egyes személyeknek csak 2008-tól kezdődően utalnak ki öt évre érvényes kibocsátási egységeket, a 2005-től kezdődő hároméves időszakban saját nemzeti területükön e személyek által elért kibocsátás-csökkentéseknek megfelelően.
- (10) Az említett ötéves időszaktól fogva más tagállamok részére kibocsátási egységek átruházása a Kiotói Jegyzőkönyv szerint kibocsátható mennyiségi egységek megfelelő kiigazítását vonja maga után.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egyes meghatározott tevékenységeket végző üzemeltetők rendelkezzenek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel, illetve nyomon kövessék és jelentsék az e tevékenységek esetében megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátását.
- (12) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv megsértésekor alkalmazandó szankciók szabályait, és gondoskodniuk kell ezek végrehajtásáról. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (13) Az átláthatóság biztosítása érdekében a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni a kibocsátási egységek kiosztásáról és a kibocsátások nyomon követésének eredményeiről szóló információkat, kivételt kizárólag a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott korlátozások jelentenek.

⁽¹⁾ HL L 130. 2002.5.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

⁽³⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

▼B

- (14) A tagállamok ezen irányelv végrehajtásáról a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alapján készített jelentést kötelesek benyújtani.
- (15) További létesítményeknek a közösségi rendszerbe való felvétele ezen irányelvben megállapított rendelkezésekkel összhangban történhet, a közösségi rendszer, többek között, az alumíniummal kapcsolatos, illetve vegyi tevékenységekből származó, a szén-dioxidon kívüli egyéb üvegházhatású gázokra is kiterjeszthető.
- (16) Ezen irányelv egy tagállamot sem akadályoz az I. mellékletben felsoroltaktól vagy a közösségi rendszerben szereplőktől eltérő tevékenységben, vagy a Közöségi rendszerből átmenetileg kizárt létesítményekből származó üvegházhatású gázok kibocsátásait szabályozó nemzeti kereskedelmi rendszerek fenntartásában vagy létrehozásában.
- (17) A tagállamok mint a Kiotói Jegyzőkönyv szerződő felei, az annak B. mellékletében felsorolt bármely másik szerződő féllel együtt részt vehetnek a nemzetközi kibocsátás-kereskedelemben.
- (18) A közösségi rendszer és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek harmadik országbeli kereskedelmi rendszere közötti kapcsolat létrehozása növeli a kötelezettségek közös teljesítéséről szóló 2002/358/EK határozatban megállapított kibocsátás-csökkentési célkitűzések elérésének költséghatékonyságát.
- (19) A projektalapú mechanizmusok – beleértve az Együttes Végrehajtást (Joint Implementation, JI) és a Tiszta Fejlesztési Mechanizmust (Clean Development Mechanism, CDM) – mind az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának csökkentése, mind pedig a közösségi rendszer költséghatékonyabb működése szempontjából fontosak. A Kiotói Jegyzőkönyv és a Marrakeshi Megállapodások vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a mechanizmusokat a nemzeti intézkedések kiegészítéseként kell alkalmazni, a nemzeti intézkedések tehát az erőfeszítések lényeges elemét képezik.
- (20) Ezen irányelv ösztönzi a nagyobb energiahatékonyságú technológiák alkalmazását – köztük a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést – amelyek egységnyi energia előállításánál kevesebb kibocsátást eredményeznek, míg a belföldi energiapiac hasznos hő-keresletén alapuló kogenerációs energiatermelés ösztönzéséről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi irányelv konkrétan ösztönzi a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelési technológia alkalmazását.
- (21) A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ megteremt a környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének általános kereteit, amely az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyek kiadására is alkalmas. A 96/61/EK irányelvet azért kell módosítani, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények közvetlen üvegházhatású gáz kibocsátásaira ne lehessen kibocsátási határértékeket megállapítani, illetve azért, hogy a tagállamok a 96/61/EK irányelv szerinti egyéb követelmények sérelme nélkül szabadon dönthessenek úgy, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephely egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységeire nem vezetnek be energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.
- (22) Ezen irányelv összhangban áll az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményével és a Kiotói Jegyzőkönyvvel. Ezen irányelvet e terület fejleményeinek tükrében, valamint az irányelv

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

⁽²⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

▼B

végrehajtása során nyert tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése területén elért eredmények figyelembevétele érdekében kell felülvizsgálni.

- (23) A kibocsátási egységek kereskedelmének az egyes tagállamok és a Közösség szintjén végrehajtott intézkedések és szabályok átfogó és összefüggő csomagjának részét kell képeznie. A közösségi rendszer hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a tagállamok a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásának sérelme nélkül mérlegelhetik az azonos célokat szolgáló igazgatási, pénzügyi és egyéb politikák közvetett hatásait. Az irányelv felülvizsgálata során mérlegelni kell, hogy milyen mértékben sikerült megvalósítani ezeket a célokat.
- (24) A tagállamok számára az adóztatás eszköze is alkalmas lehet az átmenetileg kizárt létesítményekből származó kibocsátások korlátozására.
- (25) A kibocsátások jelentős csökkentése érdekében szabályokat és intézkedéseket kell végrehajtani tagállami és közösségi szinten is, nemcsak az ipari és energiaágazatban, hanem az Európai Unió gazdaságának minden ágazatában. A Bizottságnak különösen olyan közösségi szintű szabályokat és intézkedéseket kell megfontolnia, amelyek arra szolgálnak, hogy a közlekedési ágazat jelentős mértékben hozzájáruljon a Közösség és a tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyvben az éghajlatváltozással kapcsolatban vállalt kötelezettségekhez.
- (26) A piaci alapon működő mechanizmusok sokoldalú lehetőségei ellenére, az Európai Unió éghajlatváltozás-mérséklési stratégiájának a közösségi rendszer és egyéb közösségi, nemzeti és nemzetközi intézkedések egyensúlyára kell épülnie.
- (27) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapelveket.
- (28) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (29) Mivel a III. melléklet 1., 5. és 7. kritériumát nem lehet komitológia útján módosítani, a 2012. utáni időszakra vonatkozó módosításokat csak együttdöntési eljárással lehet elfogadni.
- (30) Mivel a javasolt intézkedés célját, a közösségi rendszer létrehozását, nem lehet a tagállamok egyéni tevékenysége révén megfelelően elérni, a javasolt intézkedés tehát terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél érdekében szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼ **M2**

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

▼ **B**

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza a Közösségben az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: közösségi rendszer).

▼ **M4**

Ez az irányelv rendelkezik továbbá arról, hogy a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentéshez való hozzájárulás érdekében fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését.

Ez az irányelv rendelkezéseket határoz meg továbbá a 20 %-ot meghaladó, szigorúbb közösségi csökkentési kötelezettségvállalás értékeléséről és megvalósításáról, amelyeket az üvegházhatású gázkibocsátás 9. cikk szerint előírtakat meghaladó csökkentéséhez vezető, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség általi jóváhagyását követően kell alkalmazni, ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os kötelezettségvállalás is tükrözi.

▼ **B**

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.

(2) Ezt az irányelvet a 96/61/EK irányelv követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼ **M2**

(3) Ezen irányelv Gibraltar repülőtérére történő alkalmazása a Spanyol Királyság, illetve az Egyesült Királyság által a repülőtér helyéül szolgáló terület szuverenitásával kapcsolatos jogvitában elfoglalt jogi álláspontok sérelme nélkül értendő.

▼ **B**

3. cikk

Fogalommeghatározás

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) „egység”: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;

▼ **M2**

b) „kibocsátások”: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból a légkörbe történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet folytató légi járműből az említett tevékenység tekintetében gázok kibocsátása;

▼ **M4**

c) „üvegházhatású gázok”: a II. mellékletben felsorolt gázok és a légkör azon természetes és emberi tevékenységből származó gáznemű alkotóelemei, amelyek elnyelik, majd újra kibocsátják az infravörös sugárzást;

▼B

- d) „üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély”: az 5. és 6. cikk értelmében kiadott engedély;
- e) „létesítmény”: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;
- f) „üzemeltető”: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták;
- g) „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;

▼M4

- h) „új belépő”:
 - olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely első alkalommal 2011. június 30. után szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt,
 - a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében a közösségi rendszerbe felvett tevékenységet első alkalommal folytató létesítmény, vagy
 - olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet vagy a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében a közösségi rendszerbe felvett valamely tevékenységet folytató létesítmény, amelyet 2011. június 30. után jelentős mértékben bővítettek, e bővítés tekintetében.

▼B

- i) „nyilvánosság”: egy vagy több személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban egyesületek, szervezetek vagy személyek csoportjai;
- j) „szén-dioxid tonna-egyenérték”: egy metrikus tonna szén-dioxid (CO₂), vagy olyan mennyiségű, a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gáz, amelynek globális felmelegedést okozó potenciálja az előbbivel egyenértékű;

▼M1

- k) „I. melléklet szerinti fél” olyan, az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye (UNFCCC) I. mellékletében felsorolt fél, amely – a Kiotói Jegyzőkönyv 1. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint – megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet;
- l) „projekttevékenység” az I. mellékletben felsorolt egy vagy több fél által a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének vagy 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően jóváhagyott projekttevékenység;
- m) „kibocsátáscsökkentési egység” (ERU) a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;
- n) „igazolt kibocsátáscsökkentés” (CER) a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

▼M2

- o) „légijármű-üzemeltető”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység folytatásának idején légi járművet üzemeltető személy, vagy ha ez a személy ismeretlen, vagy ha a légi jármű tulajdonosa által nem azonosított, a légi jármű tulajdonosa;
- p) „kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető”: olyan üzemeltető, amely díjazás ellenében menetrendszerűen vagy nem menetrendszerűen

▼ **M2**

utasok, áru vagy postai küldemények szállítására irányuló légiközlekedési szolgáltatást nyújt a nagyközönség számára;

- q) „igazgatásért felelős tagállam”: a 18a. cikkel összhangban az adott légijármű-üzemeltető tekintetében a közösségi rendszer igazgatásáért felelős tagállam;
- r) „légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek közé tartozó összes olyan repülésből származó kibocsátás, amely egy tagállam területén található repülőtérrel indul vagy egy ilyen repülőtérre harmadik országból érkezik;
- s) „légi közlekedésből származó korábbi kibocsátások”: a 2004., 2005. és 2006. naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végző légi járművek éves kibocsátásainak átlaga;

▼ **M4**

- t) „égetés”: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;
- u) „villamosenergia-termelő”: olyan létesítmény, amely 2005. január 1-jén vagy azt követően harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termelt, és amelyben az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül kizárólag „tüzelőanyagok égetését” végzik.

▼ **M2**

II. FEJEZET

LÉGI KÖZLEKEDÉS

3a. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az I. mellékletben szereplő légiközlekedési tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt egységekre vonatkoznak.

3b. cikk

Légiközlekedési tevékenységek

A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban iránymutatásokat dolgoz ki az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek értelmezésére.

3c. cikk

A légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége

(1) A 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakra a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi összes, légi közlekedésből származó kibocsátások éves átlaga 97 %-ának felel meg.

(2) A ►**M4** 13. cikk (1) bekezdésében ◄ említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszakra és a 30. cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálatot követő esetleges módosítások hiányában minden ezt követő időszakra a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi légi közlekedésből származó összes kibocsátás 95 %-a és az adott időszakban eltelt évek száma szorzatának felel meg.

Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében felülvizsgálható.

▼M2

(3) A Bizottság a 30. cikk (4) bekezdésének megfelelően felülvizsgálja a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét.

(4) A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a légi közlekedésből származó összes korábbi kibocsátásról a rendelkezésre álló legmegfelelőbb adatok – többek közt a tényleges forgalmi adatok – alapján határoz. Ezt a határozatot a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

*3d. cikk***A légiközlekedési kibocsátási egységek árverés keretében történő kiosztásának módszere**

(1) A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a kibocsátási egységek 15 %-a árverésre kerül.

(2) 2013. január 1-jétől kezdődően az egységek 15 %-a kerül árverésre. Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében növelhető.

(3) Rendeletet kell elfogadni az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban nem ingyenesen kiutalandó légiközlekedési kibocsátási egységek tagállamok által történő árverésére vonatkozó részletes rendelkezések meghatározásáról. Az egyes tagállamok által árverésen kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek száma arányos a tagállamnak a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített, a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévre légi közlekedésnek tulajdonított összes kibocsátási egységekben való részesedésével. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt véget ér.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló említett rendeletet a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A légi közlekedés kibocsátási egységeinek elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A bevételeket az Unióban és harmadik országokban bekövetkező éghajlatváltozás kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az EU-ban és harmadik országokban az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az enyhítésre és az alkalmazkodásra vonatkozó, beleértve különösen a repülőtechnika és légi közlekedés területén folyó kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint a közösségi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésekből származó bevételeket különösen a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulások, továbbá az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedések finanszírozására kell felhasználni.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett lépésekről.

(5) A Bizottság részére ezen irányelv értelmében adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség alól.

*3e. cikk***Az egységek kiosztása és kiutalása a légijármű-üzemeltetőknek**

(1) Minden egyes légijármű-üzemeltető a 3c. cikkben említett minden egyes időszak tekintetében kérelmezheti térítésmentesen kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek kiosztását. Az adott légijármű-üzemeltető által az ellenőrzési évben teljesített, az I. mellékletben felsorolt

▼M2

légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó hitelesített tonnakiló-méter-adatokat tartalmazó kérelmet az igazgatásért felelős tagállamban az illetékes hatóságnak lehet benyújtani. E cikk alkalmazásában az ellenőrzési év a IV. és V. melléklettel összhangban az érintett időszak kezdetét 24 hónappal megelőzően véget érő naptári év, vagy a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában a 2010-es év. A kérelmeket a vonatkozó időszak kezdetét megelőzően legalább 21 hónappal be kell nyújtani, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában – 2011. március 31-ig.

(2) A kérelemmel érintett időszak kezdetét legalább tizenhét hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. június 30-ig a tagállamok az (1) bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(3) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszak kezdetét legalább tizenöt hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. szeptember 30-ig a Bizottság kiszámítja és elfogad egy határozatot, amely meghatározza a következőket:

- a) az említett időszakokra a 3c. cikkel összhangban kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége;
- b) az említett időszakban a 3d. cikkel összhangban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek száma;
- c) a 3f. cikk (1) bekezdésével összhangban az említett időszakokra a légi jármű-üzemeltetők részére rendelkezésre álló külön tartalék-alapban levő kibocsátási egységek száma;
- d) az említett időszakokra térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek száma, amelyet úgy számolnak ki, hogy a kibocsátási egységek b) és c) pontokban említett számát kivonják a kibocsátási egységek a) pont szerint megállapított teljes mennyiségéből; és
- e) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó légi jármű-üzemeltetők részére a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához alkalmazott referenciaérték.

Az e) pontban említett, tonnakiló-méterenkénti kibocsátási egységben kifejezett referenciaértéket a kibocsátási egységek d) pontban említett számának a Bizottsághoz a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott kérelmekben szereplő tonnakiló-méter-adatok összegével történő elosztásával számítják.

(4) A Bizottság által a (3) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi a következőket:

- a) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó minden egyes légi jármű-üzemeltető részére az adott időszakban kiosztott kibocsátási egységek teljes száma, amelyet a kérelemben szereplő tonnakiló-méter-adatoknak a (3) bekezdés e) pontjában említett referenciaértékkel való szorzása útján számítanak ki; és
- b) az egyes üzemeltetők számára az egyes években kiosztott kibocsátási egységek száma, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiszámított időszakokra kiosztott kibocsátási egységek teljes számát elosztják az időszakban eltelt olyan évek számával, amelyek során a légi jármű-üzemeltető az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek bármelyikét folytatja.

(5) 2012. február 28-ig és minden egyes ezt követő év február 28-ig az igazgatásért felelős tagállam illetékes hatósága minden egyes légi jármű-üzemeltető számára kiutalja az adott légi jármű-üzemeltető számára, az adott évre e cikk vagy a 3f. cikk értelmében kiosztott kibocsátási egységeket.

▼ M2

3f. cikk

Külön tartalékalap egyes légi jármű-üzemeltetők részére

(1) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszakban a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-át egy külön tartalékalapban elkülönítik az olyan légi jármű-üzemeltetők számára, amelyek:

- a) az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységet az azt követő ellenőrzési év után kezdik meg, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszakra vonatkozó tonnakilométer-adatokat benyújtották; vagy
- b) tonnakilométer-adatai évente több mint 18 %-kal nőnek egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között;

és amelyek a) pont szerinti tevékenysége vagy a b) pont szerinti további tevékenysége sem részben, sem egészben nem jelenti egy másik légi jármű-üzemeltető által korábban végzett légiközlekedési tevékenység folytatását.

(2) Az (1) bekezdés értelmében jogosult légi jármű-üzemeltetők az igazgatásukért felelős tagállam illetékes hatóságánál kérelmezhetik a térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek kiosztását a külön tartalékalapból. Valamennyi kérelmet a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak harmadik évének június 30. napjáig kell benyújtani.

Az (1) bekezdés b) pontja értelmében az egy légi jármű-üzemeltető részére megállapított kiosztás nem haladhatja meg az 1 000 000 kibocsátási értéket.

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelemnek:

- a) tartalmaznia kell a légi jármű-üzemeltető által a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak második naptári évében végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó, a IV. és az V. mellékleteknek megfelelő, hitelített tonnakilométer-adatokat;
- b) igazolnia kell, hogy az (1) bekezdés szerinti jogosultsági követelmények teljesülnek; és
- c) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá tartozó légi jármű-üzemeltetők esetében fel kell tüntetni benne:
 - i. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett százalékos növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között;
 - ii. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között; és
 - iii. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett, az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott százalékot meghaladó abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között.

▼M2

(4) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok az említett bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(5) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb tizenkét hónapon belül a Bizottság dönt a kibocsátási egységeknek azon légi jármű-üzemeltetők részére történő térítésmentes kiosztásához alkalmazott referenciaértékről, amelyek a (4) bekezdésnek megfelelően kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz.

A (6) bekezdésre is figyelemmel a referenciaérték számítása úgy történik, hogy a külön tartalékalapban levő kibocsátási egységek számát elosztják az alábbiak összegével:

- a) az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők tonnakilométer-adatai, amelyek szerepeltek a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben; és
- b) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők az (1) bekezdés b) pontjában megállapított, a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékos meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve.

(6) Az (5) bekezdésben említett referenciaérték nem eredményezhet a 3c. cikk (4) bekezdése szerinti légi jármű-üzemeltetőknek kiosztott, tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységnél több tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységet.

(7) A Bizottság által az (5) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi:

- a) minden olyan légi jármű-üzemeltető részére a külön tartalékalapból kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyek kérelmét a (4) bekezdéssel összhangban a Bizottság részére benyújtották. A kiosztott kibocsátási egységek számát az (5) bekezdésben említett referenciaértéknek a következőkkel való beszorzásával számítják ki:
 - i. az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők esetében a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelemben szereplő tonnakilométer-adatok;
 - ii. az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők esetében az (1) bekezdés b) pontjában megállapított és a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékos meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve; és
- b) az egyes légi jármű-üzemeltetők számára évente kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiosztott kibocsátási egységei számát elosztják a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kiosztás tárgyát képező időszakban fennmaradó teljes naptári évek számával.

(8) A külön tartalékalapból ki nem osztott kibocsátási egységeket a tagállamok árverésre bocsátják.

(9) A Bizottság részletes szabályokat fogadhat el az e cikk szerinti külön tartalékalap működéséről, ideértve az (1) bekezdés szerinti jogosultsági követelményeknek való megfelelés értékelését. Ezen intézkedéseket, amelyek ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼ M2

3g. cikk

Figyelemmelkísérési és jelentési tervek

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légi-jármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának figyelemmel kíséresi tervet nyújtson be, amelyben a 3e. cikk szerinti alkalmazás céljából intézkedéseket állapít meg a kibocsátási és tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság ► M4 a 14. cikkben említett rendelkezések ◀ megfelelően jóváhagyja.

III. FEJEZET

HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK

3h. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő légi közlekedésen kívüli tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt kibocsátási egységekre alkalmazandók.

▼ M4

4. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől semmilyen létesítmény nem folytat az I. mellékletben felsorolt olyan tevékenységet, amely egy ahhoz kapcsolódó, meghatározott kibocsátást eredményez, csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában, vagy abban az esetben, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően kivették a közösségi rendszer hatálya alól. Ez a rendelkezés a 24. cikk alapján kiválasztott létesítményekre is vonatkozik.

▼ B

5. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek iránti kérelem

Az illetékes hatósághoz benyújtott, üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély iránti kérelemnek a következők leírását kell tartalmaznia:

- a) a létesítmény és tevékenységei, valamint az alkalmazott technológia;
- b) azok a nyers- és segédanyagok, amelyek felhasználása valószínűleg valamely, az I. mellékletben felsorolt gáz kibocsátását eredményezi;
- c) az I. mellékletben felsorolt gázok létesítményből származó kibocsátásainak forrásai; és

▼ M4

- d) a 14. cikkben előírt rendeletekkel összhangban a kibocsátások nyomon követése és bejelentése céljából tervezett intézkedések.

▼ B

A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá az első albekezdésben említett részletek nem műszaki jellegű összefoglalóját.

▼B*6. cikk***Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély feltételei és tartalma**

(1) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatású gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély egyazon üzemeltető által egy telephelyen üzemeltetett egy vagy több létesítményre is vonatkozhat.

▼M4

Az illetékes hatóság az üvegházhatású gázok kibocsátására feljogosító engedélyt legalább öt évente felülvizsgálja, és megteszi a szükséges módosításokat.

▼B

(2) Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély a következő adatokat tartalmazza:

- a) az üzemeltető neve és címe;
- b) a létesítmény tevékenységének és az abból származó kibocsátásoknak a leírása;

▼M4

c) a 14. cikkben említett rendelet szerinti követelményeknek eleget tevő nyomonkövetési terv. A tagállamok engedélyezhetik az üzemeltetők számára a nyomonkövetési terv módosítását az engedély változtatása nélkül. Az üzemeltetők az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják a módosított nyomonkövetési terveket;

▼B

d) a jelentési követelmények; és

▼M2

e) kötelezettség, a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egységek – a II. fejezet szerint kiutalt kibocsátási egységek kivételével – adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására.

▼M4*7. cikk***A létesítményeket érintő változások**

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének beillesztésével.

▼B*8. cikk***A 96/61/EK irányelvvel való összehangolás**

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 96/61/EK irányelv I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyeinek kiállításához meghatározott feltételek, illetve a kapcsolódó engedélyezési eljárás összhangba kerüljön a fenti irányelv által szabályozott engedély feltételeivel, illetve eljárásával. Ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 96/61/EK irányelvben előírt eljárásokba.

▼M4

9. cikk

Közösségi kibocsátásiegység-mennyiség

A 2013-tól kezdve közösségi szinten évente kiadható kibocsátásiegység-mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszak közepétől kezdve lineárisan csökken. A szóban forgó mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott kibocsátási egységek átlagos évi teljes mennyiségéhez viszonyítva 1,74 %-os lineáris tényező szerint csökken.

A Bizottság – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott vagy kiadandó teljes mennyiségek alapján – 2010. június 30-ig közzéteszi a 2013. évre vonatkozó kibocsátási egységek közösségi szintű abszolút mennyiségét.

A Bizottság a lineáris tényezőt felülvizsgálja, és adott esetben 2020-tól javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak érdekében, hogy legkésőbb 2025-ben határozatot lehessen elfogadni.

9a. cikk

A közösségi kibocsátásiegység-mennyiség kiigazítása

(1) A kibocsátási egységek 2013. január 1-jétől kiadandó mennyiségét a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben a 24. cikk (1) bekezdése értelmében részt vevő létesítmények tekintetében ki kell igazítani oly módon, hogy tükrözze az e létesítmények tekintetében a közösségi rendszerbe való bekapcsolódásuk időszakában kiadott kibocsátási egységek átlagos éves mennyiségének a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

(2) A közösségi rendszerbe csak 2013-tól bekapcsolódó, az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket folytató létesítmények tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy e létesítmények üzemeltetői a megfelelő illetékes hatóságnak kellően megalapozott és független hitelesítő által hitelesített kibocsátásadatokat nyújtsanak be annak érdekében, hogy ezeket az adatokat a kiadandó közösségi kibocsátási egységek mennyiségének kiigazítása során figyelembe lehessen venni.

Ezeket az adatokat – a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendelkezésekkel összhangban – 2010. április 30-ig kell a megfelelő illetékes hatóságnak benyújtani.

Ha a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság erről 2010. június 30-ig értesíti a Bizottságot; ennek alapján a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel kiigazított, kiadandó kibocsátásiegység-mennyiséget megfelelően ki kell igazítani. A CO₂-n kívüli egyéb üvegházhatású gázokat kibocsátó létesítmények esetében az illetékes hatóság a létesítmény kibocsátáscsökkentési potenciáljának megfelelően alacsonyabb kibocsátásmennyiséget jelenthet be.

(3) A Bizottság az (1) és a (2) bekezdés szerint kiigazított mennyiségeket 2010. szeptember 30-ig közzéteszi.

(4) Azon létesítmények tekintetében, amelyek a 27. cikkel összhangban kikerülnek a közösségi rendszer alól, a 2013. január 1-jétől kiadandó kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő mennyiségét lefelé kell kiigazítani oly módon, hogy az tükrözze az e létesítmények 2008 és 2010 közötti időszakban hitelesített éves átlagos kibocsátásának a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

10. cikk

Kibocsátási egységek értékesítése árverés útján

(1) A tagállamok 2013-tól kezdődően a 10a. és 10c. cikkel összhangban ingyenesen ki nem osztott valamennyi kibocsátási egységet árverés útján értékesítik. 2010. december 31-ig a Bizottság meghatá-

▼M4

rozsa és közzéteszi az árverésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyiségét.

(2) Az egyes tagállamok által árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség a következő részekből tevődik össze:

- a) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 88 %-át olyan arányban kell szétosztani a tagállamok között, hogy az megegyezzen az adott tagállam közösségi rendszerbeli hitelesített kibocsátásai részarányával a 2005. évre vagy a 2005–2007 időszak átlagára vonatkozóan – amelyik ezek közül a legmagasabb;
- b) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – a Közösségen belüli szolidaritás és gazdasági növekedés céljára tekintettel – bizonyos tagállamok között kell szétosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiség a IIa. mellékletben előírt százalékokkal megemelkedik; valamint
- c) az árverezendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 2 %-át azon tagállamok között kell kiosztani, amelyek üvegházhatású gázkibocsátása 2005-ben legalább 20 %-kal alacsonyabb volt, mint a Kiotói Jegyzőkönyv alapján rájuk vonatkozó bázisévben. Ennek a százalékos mennyiségnek az érintett tagállamok részére történő kiosztását a IIb. melléklet tartalmazza.

Az a) pont alkalmazásában azon tagállamok részesedését, amelyek 2005-ben nem vettek részt a közösségi rendszerben, a 2007. évi hitelesített kibocsátásadatokból kell kiszámítani.

A b) és c) pontban említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az elosztás mértéke 10 %, illetve 2 % legyen.

(3) A kibocsátási egységeik elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A kibocsátási egységek (2) bekezdésben említett, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek – beleértve a (2) bekezdés b) és c) pontja alapján megvalósuló értékesítésből származó valamennyi bevételt is –, vagy e bevételek értékével megegyező összeg legalább 50 %-át az alábbi célok egyikére vagy közülük többre kell felhasználni:

- a) az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére, ideértve a Globális Energiahatékonysági és Megújuló Energia Alapnak, valamint a poznańi éghajlatváltozási konferencián (COP 14 and COP/MOP 4) elindított Alkalmazkodási Alapnak nyújtott hozzájárulást is, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, valamint a kibocsátáscsökkentést és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés, valamint demonstrációs projektek finanszírozására, ideértve az európai stratégiai energiatechnológiai tervben és az európai technológiai platformokban szereplő kezdeményezésekben való részvételt is;
- b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére a Közösség azon vállalásának teljesítése céljából, hogy 2020-ra 20 %-ban megújuló forrásból származó energiát fog felhasználni, továbbá a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést előmozdító egyéb technológiák kifejlesztésére, valamint a Közösség azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy 2020-ig az energiahatékonyságot 20 %-kal növeli;
- c) az erdőirtás elkerülését, valamint az erdőtelepítés és az erdők újratelepítésének fokozását célzó intézkedésekre az éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodást ratifikáló fejlődő országokban; technológiák átadására és az éghajlatváltozás ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás előmozdítására;
- d) a Közösségben megvalósuló erdősítés révén történő CO₂-megkötésre;

▼M4

- e) a különösen a szilárd fosszilis tüzelésű erőművekből, valamint számos ipari ágazatból és alágazatból származó CO₂ környezeti szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására, harmadik országokban is;
- f) az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzésére;
- g) az energiahatékonysággal és a tiszta energiákkal kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozására az irányelv hatálya alá tartozó iparágakban;
- h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság és a hőszigetelés javítására, vagy a kis és közepes jövedelmű háztartások szociális aspektusainak kezelését célzó pénzügyi támogatások biztosítására irányulnak;
- i) a közösségi rendszer igazgatásával kapcsolatos adminisztrációs költségekre.

A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti elárverezéséből származó bevételekkel egyenértékű összeg legalább 50 %-ának megfelelő értékben – beleértve a kibocsátási egységeknek a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti elárverezéséből származó valamennyi bevételt is.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat értelmében benyújtott jelentéseikben tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről.

(4) A Bizottság 2010. június 30-ig rendeletet fogad el az árverések nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetésmentes lefolytatása érdekében az árverések időzítéséről, adminisztrálásáról és egyéb vonatkozásairól. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése, ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyisége tekintetében.

Az árveréseket úgy kell megszervezni, hogy:

- a) az üzemeltetők és különösen a közösségi rendszer hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;
- b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők ne akadályozzák az árverés lefolytatását;
- c) az árverés megszervezése és az azon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; valamint
- d) a kis kibocsátók számára hozzáférést biztosítson a kibocsátási egységekhez.

Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A tagállamok minden árverésről jelentést készítenek az árverési szabályok megfelelő végrehajtását illetően, különös tekintettel a tisztességes és nyílt hozzáférés, az átláthatóság, az árképzés, valamint a technikai és működési vonatkozások szempontjaira. E jelentéseket az árverést követő egy hónapon belül kell benyújtani, és azokat a Bizottság honlapján közzéteszik.

(5) A Bizottság nyomon követi az európai karbonpiac működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a karbonpiac működéséről, beleértve az árverések végrehaj-

▼M4

tását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét. Szükség esetén a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtanak a Bizottságnak.

*10a. cikk***A harmonizált ingyenes kiosztás közösségi szintű átmeneti szabályai**

(1) A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kiosztására vonatkozóan, ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint közösségi szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözzék a kibocsátás növelését. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

Azt követően, hogy a Közösség olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást hagy jóvá, amely az üvegházhatású gázok tekintetében a Közösségben megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésekre kötelez, a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az a megállapodásra figyelemmel teljes mértékben indokolt.

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott rendeletek az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

(3) A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid tárolóhelyek.

(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag

▼M4

indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés vagy hűtési szolgáltatások tekintetében. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e hőtermelés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

(5) A (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó, és nem új belépő létesítmények részére kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező éves maximális kibocsátási egység-mennyiség nem haladhatja meg az alábbiak összegét:

- a) a 9. cikknek megfelelően meghatározott teljes éves közösségi kibocsátási egység-mennyiség megszorozva a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó kibocsátásoknak a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszer hatálya alá tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített átlagkibocsátásában képviselt részarányával; és
- b) a közösségi rendszerbe csak 2013-tól tartozó, a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített éves átlagkibocsátás, kiigazítva a 9. cikkben említett lineáris tényezővel.

Szükség esetén egységes, ágazatközi korrekciós tényezőt kell alkalmazni.

(6) A tagállamok emellett azon ágazatok vagy alágazatok számára, amelyekről megállapítást nyert, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeik miatt jelentősen érinti őket a szénszivárgás kockázata, pénzügyi intézkedéseket is elfogadhatnak e költségek kompenzálása érdekében, amennyiben a pénzügyi intézkedések összeegyeztethetőek az állami támogatásokra alkalmazandó és az e területen a jövőben elfogadandó szabályokkal.

Ezen intézkedések alapját az egységnyi előállított termékre jutó közvetett CO₂-kibocsátásra megállapított előzetes referenciaértékeknek kell képeznie. Az előzetes referenciaértékeket egy adott ágazatra vagy alágazatra vonatkozóan kell kiszámítani az egységnyi terméknek a leghatékonyabb elérhető technológiával történő előállításához felhasznált villamosenergia-fogyasztás és az áramtermelés releváns európai összetételének CO₂-kibocsátása alapján.

(7) A 2013-tól 2020-ig terjedő időszakban a 9. és a 9a. cikkel összhangban meghatározott közösségi kibocsátási egység-mennyiség öt százalékát el kell különíteni az új belépők részére; az új belépőknek az e cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott szabályokkal összhangban összesen legfeljebb ennyi kibocsátási egység osztható ki. A tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésével, a részletes szabályok és az időzítés vonatkozásában a 10. cikk (4) bekezdésével, valamint a vonatkozó végrehajtási intézkedésekkel összhangban árverés útján értékesítik a közösségi tartalékban lévő azon kibocsátási egységeket, amelyeket a 2013 és 2020 közötti időszakban sem új belépőknek nem osztottak ki, sem e cikk (8), (9) vagy (10) bekezdése szerint nem használtak fel, figyelembe véve, hogy az egyes tagállamokban működő létesítmények milyen mértékben részesültek e tartalékból.

A kiosztandó mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

Villamosenergia-termelés céljából új belépőknek nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység.

2010. december 31-ig harmonizált szabályokat kell elfogadni az „új belépő” fogalom meghatározásának alkalmazására, különösen a „jelentős bővítés” fogalom meghatározása tekintetében.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M4

(8) Az új belépők tartalékában legfeljebb 300 millió kibocsátási egységnek 2015. december 31-ig rendelkezésre kell állnia legfeljebb 12, a CO₂ környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására (CCS) irányuló kereskedelmi demonstrációs projekt kidolgozásának és működtetésének előmozdítására, valamint a megújuló energia termelésére alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjei számára, az EU területén.

A kibocsátási egységeket olyan demonstrációs projektek támogatására kell rendelkezésre bocsátani, amelyek a gazdaságilag még nem életképes CET-technológiák és megújuló energiát hasznosító technológiák széles skálájának a földrajzilag egyenletesen elhelyezkedő fejlesztésére irányulnak. Odaitételük a szén-dioxid-kibocsátások hitelesített elkerülésétől függ.

A projekteket a tudásmegosztás követelményét is magukban foglaló objektív és átlátható feltételek alapján választják ki. E feltételeket és rendelkezéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni, és nyilvánosságra kell hozni.

Kibocsátási egységeket kell elkülöníteni a harmadik albekezdésben meghatározott feltételeknek eleget tevő projektek számára. E projektekhez a tagállamok nyújtanak támogatást, amely kiegészíti a létesítmény üzemeltetője által nyújtott jelentős társfinanszírozást. A projektekhez emellett az érintett tagállamok és egyéb eszközök is társfinanszírozást nyújthatnak. E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

(9) Litvánia – amely a 2003-as csatlakozási szerződéshez fűzött 4., az ignalinai atomerőműről szóló jegyzőkönyv 1. cikke alapján vállalta, hogy 2009. december 31-ig bezárja az ignalinai atomerőmű 2. blokkját – amennyiben teljes hitelesített kibocsátása a közösségi rendszerben 2013 és 2015 közötti időszakban meghaladja a litvániai villamoserőművek számára az adott időszakban biztosított ingyenes egységeknek, és a 2013–2020 közötti időszakban a Litvánia által előirányozandó egységek háromnyolcadának összegét, a 10. cikk (4) bekezdésében hivatkozott rendelettel összhangban egységeket igényelhet az új belépő tartalékból. Az egységek maximális összege megegyezik az adott időszakra vonatkozó többletkibocsátással, amennyiben a többlet a villamosenergia-termelés megnövekedett kibocsátásainak tudható be, levonva ebből azt a mennyiséget, amellyel e tagállamban a kiosztás meghaladta a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben az adott időszakra Litvánia számára hitelesített kibocsátásokat. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

(10) Azon tagállamok, amelyek elektromos hálózata kapcsolódik Litvániához, és amelyek 2007-ben saját fogyasztásra szánt, hazai villamosenergia-fogyasztásuk több mint 15 %-át Litvániából importálták, és amelyek kibocsátása annak köszönhetően növekedett meg, hogy új erőműveket létesítettek, a (9) bekezdést értelemszerűen alkalmazhatják az abban hivatkozott feltételekkel.

(11) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80 %-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30 %-ot érjen el, majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás.

(12) A 10b. cikkre is figyelemmel, 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő üzemeltetők az (1) bekezdésben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség 100 %-a erejéig ingyenesen kiosztásban részesülhetnek az (1) bekezdésnek megfelelően.

▼M4

(13) A Bizottság 2009. december 31-ig, majd azt követően ötévente a (14)–(17) bekezdésekben meghatározott feltételek alapján, az Európai Tanáccsal való egyeztetést követően meghatározza a (12) bekezdés hatálya alá tartozó ágazatok vagy alágazatok listáját.

A Bizottság minden évben saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére az első bekezdésben említett listát további ágazatokkal vagy alágazatokkal egészítheti ki, amennyiben elemző jelentés igazolja, hogy ezen ágazat vagy alágazat a tevékenységére alapvetően kiható változás következtében megfelel a (14)–(17) bekezdésben szereplő feltételeknek.

E cikk végrehajtásának céljából a Bizottságnak konzultálnia kell a tagállamokkal, az érintett ágazatokkal és alágazatokkal és más érdekelt felekkel.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(14) A (12) bekezdésben említett ágazatok vagy alágazatok meghatározása érdekében a Bizottság közösségi szinten felméri, hogy a megfelelő bontási szinten az ágazatnak vagy alágazatnak milyen mértékben van lehetősége arra, hogy a szükséges kibocsátási egységek közvetlen költségét és az irányelv végrehajtásából eredő magasabb villamosenergia-árak közvetett költségeit a termékárakban megjelenítse anélkül, hogy ezáltal a Közösségen kívüli, a szén-dioxid-kibocsátás szempontjából kevésbé hatékony létesítményekkel szemben jelentős piaci részesedést veszítene. E felmérések alapját az EU az éghajlatváltozásra és megújuló energiára vonatkozó 2020-as célkitűzéseire irányuló végrehajtási intézkedéscsomaghoz csatolt bizottsági hatásvizsgálat, és az egyes ágazatokra vagy alágazatokra vonatkozóan a legutóbbi három évből származó, rendelkezésre álló kereskedelmi, termelési és hozzáadott értékre vonatkozó adatoknak megfelelően megállapított, átlagos szén-dioxid-ár képezi.

(15) Egy ágazat vagy alágazat akkor tekinthető a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatnak, ha:

- a) az ezen irányelv végrehajtásából eredő közvetlen és közvetett többletkiadások a termelési költségeknek a bruttó hozzáadott érték arányában mérve jelentős mértékű, legalább 5 %-os növekedését eredményezik; valamint
- b) a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitása, azaz a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és a közösségi piac összméretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa 10 % fölött van;

(16) A (15) bekezdés sérelme nélkül egy ágazat vagy alágazat akkor is a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatnak tekinthető, ha:

- a) az ezen irányelv végrehajtásából eredő közvetlen vagy közvetett többletkiadások a termelési költségeknek a bruttó hozzáadott érték arányában mérve rendkívül nagymértékű, legalább 30 %-os növekedését eredményezik, vagy
- b) a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitása, azaz a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és a közösségi piac összméretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa 30 % fölött van.

▼M4

(17) A 13. cikkben említett listát – a vonatkozó adatok megléte esetén – az alábbi feltételek figyelembevételével megvalósuló minőségi értékelést követően ki lehet egészíteni:

- a) milyen mértékben van lehetősége az adott ágazatban és/vagy alágazatban működő egyes létesítményeknek – például a leghatékonyabb műszaki megoldások alkalmazásával – a kibocsátási szintek vagy a villamosenergia-fogyasztás csökkentésére, figyelembe véve adott esetben a termelési költségeknek a vonatkozó beruházásból eredő növekedését is;
- b) jelenlegi és várható piaci jellemzők, beleértve azt az esetet is, amikor a kereskedelemtől való függőség vagy a közvetlen vagy közvetett költségek növekedése megközelíti a (16) bekezdésben említett küszöbértéket;
- c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áttelepítési döntések lehetséges mutatója.

(18) A 13. cikkben említett listát – vonatkozó adatok megléte esetén – az alábbiak figyelembevételét követően határozzák meg:

- a) a szénátszivárogatás veszélyének vélhetően kitett ágazatokban vagy alágazatokban a termékek világviszonylatban jelentős részét előállító harmadik országok milyen mértékben kötelezik el magukat az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése mellett a vonatkozó ágazatokban vagy alágazatokban a közösségihez hasonló időkereten belül és mértékben, és
- b) az ezen országokban található létesítmények karbonhatékonyságának a közösségi létesítmények hatékonyságával való összehasonlíthatóságának mértéke.

(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését, kivéve, ha az üzemeltető az illetékes hatóságnak bizonyítja, hogy az e létesítmény tekintetében meghatározott és ésszerű időtartamon belül újakezdi a termelést. Működésüket beszüntetett létesítményeknek kell tekinteni azon létesítményeket, amelyek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélye lejárt, vagy azt visszavonták, vagy azon létesítményeket, amelyek tekintetében a működés vagy a működés újakezdése műszakilag lehetetlen.

(20) A Bizottság az (1) bekezdés értelmében elfogadott intézkedések keretében a működésüket részben beszüntető, vagy teljesítményüket jelentős mértékben csökkentő létesítmények meghatározására, valamint a számukra ennek megfelelően ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek szintjének kiigazítására irányuló intézkedéseket is hoz.

10b. cikk

Intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására szénszivárgás esetén

(1) A Bizottság 2010. június 30-ig – a nemzetközi tárgyalások eredményére és ezen eredményeknek az üvegházhatású gázkibocsátás globális mérséklésére gyakorolt hatására figyelemmel, valamennyi érintett szociális partnerrel folytatott konzultációt követően – elemző jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli azon, energiaigényes ágazatok és alágazatok helyzetét, amelyekben előzetes megállapítások alapján nagy a szénszivárgás kockázata. A Bizottság a jelentés kíséretében megfelelő javaslatot terjeszt elő, amely az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) az érintett ágazatok vagy alágazatok részére a 10a. cikk alapján térítés nélkül kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség részarányának kiigazítása;
- b) a 10a. cikknek megfelelően meghatározott ágazatokban vagy alágazatokban előállított termékek importőreinek a közösségi rendszerbe való bevonása;

▼M4

- c) a szénszivárgás hatásának értékelése a tagállamok energiabiztonsága tekintetében, különös tekintettel arra a helyzetre, amikor az Unió más országaival való villamosenergia-hálózati összeköttetés nem kielégítő, és amikor harmadik országokkal össze van kapcsolva a hálózat, és megfelelő intézkedések meghozása e területen.

Annak meghatározása során, hogy milyen intézkedést célszerű hozni, a fentiek mellett figyelembe kell venni azokat az esetleges kötelező erejű ágazati megállapodásokat, amelyek globális szinten az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából jelentős nagyságú üvegházhatású gázki-bocsátás-csökkentést eredményeznek, nyomon követhetők, ellenőrizhetők, és olyan kötelező intézkedéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják a megállapodásban foglaltak betartását.

- (2) A Bizottság 2011. március 31-ig értékeli, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően az ágazatok vagy alágazatok számára ingyenesen kiosztott egységek arányára vonatkozó döntések – beleértve a 10a. cikk (2) bekezdésének megfelelő előzetes referenciaértékek megállapítását is – jelentős mértékben befolyásolják-e a tagállamok által a 10. cikk (2) bekezdés b) pontja értelmében árverésen értékesített egységek mennyiségét, összevetve azzal a forgatókönyvvel, miszerint 2020-ban valamennyi ágazatban teljes árverés érvényesül. Adott esetben megfelelő javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, figyelembe véve a javaslatok lehetséges elosztási hatásait is.

10c. cikk

Átmenetileg ingyenes kibocsátási egységek kiosztásának lehetősége a villamosenergia-termelés korszerűsítése számára

- (1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve a tagállamok átmenetileg ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki olyan, 2008. december 31-én már villamosenergia-termelést végző vagy olyan létesítmények részére, amelyek esetében az adott időpontig a beruházás már fizikailag megkezdődött, ha az alábbi feltételek legalább egyike teljesül:

- a) 2007-ben a nemzeti villamosenergia-hálózat nem állt közvetlen vagy közvetett kapcsolatban a Villamosenergia-átviteli Koordinációs Unió (UCTE) által működtetett hálózattal összekapcsolt rendszerrel;
- b) 2007-ben vagy a nemzeti villamosenergia-hálózat az UCTE által működtetett hálózattal csak egyetlen, kevesebb mint 400 MW kapacitású vezetéken keresztül állt közvetlen vagy közvetett kapcsolatban; vagy
- c) 2006-ban a villamos energia több mint 30 %-át egyetlen fosszilis tüzelőanyagból állították elő, valamint az egy főre jutó GDP piaci árakon nem haladta meg az egy főre jutó GDP piaci árakon számított közösségi átlagának 50 %-át.

Az érintett tagállam benyújtja nemzeti tervét a Bizottság számára, amely tartalmazza az infrastruktúra modernizálására és felújítására, valamint a tiszta technológiákra vonatkozó beruházásokat. A nemzeti tervnek elő kell írnia továbbá az energia-összetételt és a beszerzési források diverzifikálását, lehetőség szerint az ingyenes egységek piaci értékével megegyező mértékben, de figyelembe kell venni annak igényét, hogy a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedés a lehetséges szintig korlátozva legyen. Az érintett tagállam minden évben jelentést nyújt be a Bizottságnak az infrastruktúra és a tiszta technológiák fejlesztését célzó beruházásokról. E célból a 2009. június 25. utáni beruházásokat lehet beszámítani.

- (2) Az átmeneti ingyenes kibocsátási egységeket le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet az adott tagállam a 10. cikk (2) bekezdése értelmében egyébként árverésre bocsátana. Az átmeneti ingyenes kibocsátási egységek teljes mennyisége 2013-ban nem haladhatja meg a villamosenergia-termelők 2005–2007 közötti, az érintett tagállam bruttó végső nemzeti fogyasztásának megfelelő mennyiségre vonatkozó, hitelesített kibocsátásának 70 %-át, és ezeket

▼M4

az egységeket fokozatosan csökkenteni kell úgy, hogy 2020-ban már ne legyen ingyenes kiosztás. Azon tagállamok esetében, amelyek a közösségi rendszerben 2005-ben még nem vettek részt, a vonatkozó kibocsátásokat a közösségi rendszer szerinti 2007. évi közösségi rendszerbeli hitelesített kibocsátásaik felhasználásával számítják ki.

Az érintett tagállam előírhatja, hogy az e cikk értelmében kiosztott kibocsátási egységeket kizárólag az érintett létesítmény üzemeltetője használhatja fel a létesítmény kibocsátásai kapcsán a kibocsátási egységeknek a 12. cikk (3) bekezdés szerinti átadásához, abban az évben, amely évre vonatkozóan a kibocsátási egységeket kiosztották.

(3) Az üzemeltetők részére történő kiosztás a 2005–2007 közötti hitelesített kibocsátások szerinti kiosztás vagy valamely olyan előzetes hatékonysági referenciaérték alapján történik, amely a közösségi rendszerben található, üvegházhatású gázok szempontjából leghatékonyabb villamosenergia-termeléshez tartozó kibocsátási szintek súlyozott átlagát veszi alapul a különféle tüzelőanyagot felhasználó létesítményekre vonatkozóan. A súlyozás tükrözheti a különböző tüzelőanyagoknak az érintett tagállam villamosenergia-termelésében elért részarányait. A 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási bizottsági eljárással összhangban a Bizottság útmutatást nyújt ahhoz, hogy a kiosztási módszer ne okozzon indokolatlan torzulásokat a versenyben, és minimalizálja a kibocsátás csökkentésére irányuló ösztönzőkre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat.

(4) Az e cikket alkalmazó tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelők és hálózatiirányítók számára, hogy 12 havonta készítsenek jelentést a nemzeti tervben szereplő beruházásaik végrehajtásáról. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, és a jelentéseket nyilvánosságra hozzák.

(5) Az e cikk alapján kibocsátási egységeket kiosztani szándékozó tagállamok 2011. szeptember 30-ig kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz, amely tartalmazza a javasolt kiosztási módszert és az egyedileg kiosztott mennyiségeket. A kérelem tartalmazza:

- a) annak igazolását, hogy a tagállam megfelel az (1) bekezdésben szereplő feltételek legalább egyikének;
- b) a kérelemben foglalt létesítmények listáját, valamint a (3) bekezdésnek és a Bizottság útmutatójának megfelelően az egyes létesítményeknek kiosztandó kibocsátási egységek mennyiségét;
- c) az (1) bekezdés második albekezdésében említett nemzeti tervet;
- d) a nemzeti terv alapján előírt beruházásokra vonatkozó ellenőrzési és végrehajtási rendelkezéseket;
- e) arra vonatkozó információkat, hogy a kiosztási módszer nem okoz indokolatlan torzulásokat a versenyben.

(6) A Bizottság az (5) bekezdésben meghatározott elemeket figyelembe véve értékeli a kérelmet, és azt egészében vagy részben elutasíthatja a vonatkozó információk kézhezvételétől számított 6 hónapon belül.

(7) Két évvel azon időszak vége előtt, amelyben a tagállamok átmeneti ingyenes kibocsátási egységeket adhatnak 2008. december 31-én már villamosenergia-termelést végző létesítmények részére, a Bizottság értékeli a nemzeti terv végrehajtása terén elért előrehaladást. Amennyiben a Bizottság az érintett tagállam kérésére úgy ítéli meg, hogy szükség van az időszak meghosszabbítására, javaslatot tehet az Európai Parlament és a Tanács számára azon feltételekkel, amelyeket az időszak meghosszabbítása esetén teljesíteni kell.

▼ **M4***11. cikk***Nemzeti végrehajtási intézkedések**

(1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében és a 10c. cikkben előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátási egység-mennyiséget.

(2) Az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, a 10., a 10a. és a 10c. cikkkel összhangban kiszámított kibocsátási egység-mennyiséget.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az (1) bekezdés szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.

▼ **M2**

IV. FEJEZET

A LÉGI KÖZLEKEDÉSRE ÉS A HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEKRE ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK▼ **M4***11a. cikk***A projekttevékenységekből származó CER- és ERU-egységek felhasználása a közösségi rendszerben az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépése előtt**

(1) A 28. cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, e cikk (2)–(7) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Az üzemeltetők és légi fuvarozók a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által részükre felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig kérhetik az illetékes hatóságtól, hogy a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során a közösségi rendszerben felhasználható projekt típusok tekintetében a 2012-ig elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-ekért és ERU-kért 2013-tól érvényes kibocsátási egységeket adjon ki részükre.

Az illetékes hatóság ezt az átváltást 2015. március 31-ig kérésre végrehajtja.

(3) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a 2013 előtt bejegyzett projektek tekintetében 2013-tól elérendő kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket és ERU-kat 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdés a közösségi rendszerben a 2008 és 2012 közötti időszakban felhasználható valamennyi projekt típusból származó CER-re és ERU-ra vonatkozik.

(4) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a legkevésbé fejlett országokban 2013 után megkezdendő projektekben 2013-tól elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket kibocsátási egységekre cseréljék.

▼M4

Az első albekezdésben foglalt rendelkezés a közösségi rendszerben a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során felhasználható valamennyi projekttypusból származó CER-re vonatkozik mindaddig – de legkésőbb 2020-ig –, ameddig az érintett országok erre vonatkozó megállapodást nem ratifikálnak a Közösséggel.

(5) Ha a nemzetközi éghajlatváltozási egyezményre vonatkozó tárgyalások lezárására 2009. december 31-ig nem kerül sor, a projektekből vagy más kibocsátáscsökkentést eredményező tevékenységből származó egységek – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig – harmadik országokkal kötött, a felhasználható mennyiségről rendelkező megállapodásokkal összhangban felhasználhatók a közösségi rendszerben. Ezekkel a megállapodásokkal összhangban az üzemeltetők felhasználhatnak az érintett harmadik országokban végzett projekttevékenységből eredő egységeket a közösségi rendszer szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(6) Az (5) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben felhasználható projekttypusokra – ideértve a technológiaátadást és a fenntartható fejlődést előmozdító, megújuló energiaforrásokkal vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos technológiákkal – vonatkozó egységeknek a közösségi rendszerben történő felhasználásáról. Ezek a megállapodások rendelkezhetnek olyan projektekből származó egységek felhasználásáról is, amelyek esetében a figyelembe vett alapszint kisebb a 10a. cikkben előírt intézkedések szerinti ingyenes kiosztás szintjénél vagy a közösségi jogban előírt szinteknél.

(7) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, 2013. január 1-jétől csak a megállapodást megerősítő harmadik országokbeli projektekből származó egységek fogadhatók el a közösségi rendszerben.

(8) Valamennyi meglévő üzemeltető számára engedélyezett az egységek használata a 2008 és 2020 közötti időszakban a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra a számára engedélyezett mennyiség erejéig, vagy a 2008 és 2012 közötti időszakban a számára kiosztott kibocsátási egységek egy bizonyos százaléka erejéig, amely nem lehet alacsonyabb 11 %-nál, mindig a magasabb értéket figyelembe véve.

Az üzemeltetők számára olyan mértékig engedélyezett az egységek használata az első albekezdésben meghatározott 11 %-on felül, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó ingyenes kiosztásuk és projekttevékenységekre vonatkozó összjogosultságuk együttesen megegyezzen a 2005 és 2007 közötti hitelesített kibocsátásuk meghatározott százalékaival.

Az új belépők – ideértve azon 2008 és 2012 között belépőket is, akik a 2008 és 2012 közötti időszakra sem ingyenes egységeket, sem CER és ERU felhasználási jogosultságot nem kaptak –, valamint az új ágazatok a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó hitelesített kibocsátásuk bizonyos – de legalább 4,5 – százalékanak megfelelő mennyiségig használhatnak projekttevékenységeket. A légi fuvarozók a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó hitelesített kibocsátásuk bizonyos – de legalább 1,5 – százalékanak megfelelő mennyiségig használhatnak egységeket.

Intézkedéseket kell elfogadni az első, második és harmadik albekezdésben alkalmazandó pontos százalékok meghatározására. Az első albekezdésben említett első százalékos arányon felül kiosztandó további mennyiség legalább egyharmadát azon meglévő üzemeltetők között kell elosztani, amelyek esetén a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a legalacsonyabb az átlagosan ingyenesen kapott egységek és a projekttevékenység-használat kombinált szintje.

Ezek az intézkedések biztosítják, hogy az engedélyezett egységek teljes felhasználása ne lépje túl a 2008 és 2020 közötti időszak során a

▼M4

közösségi rendszerben a meglévő ágazatok 2005-ös szint alatti közösségi szintű kibocsátáscsökkentésének 50 %-át, valamint a közösségi rendszerbe való belépésük időpontja és 2020 közötti időszakban az új ágazatok és a légi fuvarozók 2005-ös szint alatti közösségi szintű kibocsátáscsökkentéseinek 50 %-át.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(9) 2013. január 1-jétől kezdődően intézkedések hozhatók a projekt-típusokból származó bizonyos keretek használatának korlátozására.

Ezek az intézkedések meghatározzák azt az időpontot is, amelytől kezdődően az (1)–(4) bekezdés szerinti keretek felhasználása ezen intézkedéseknek megfelelően történik. Ez az időpont legkorábban az intézkedések elfogadását követő hat hónap, de legkésőbb három év.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A Bizottság megvizsgálja egy ilyen intézkedéseket tartalmazó tervezetnek a bizottságnak történő benyújtását, amelyre valamely tagállam kérése esetén kerül sor.

▼M1*11b. cikk***Projekttevékenységek**

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a csatlakozási szerződést aláírt országokban folytatott projekttevékenységek – az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján később elfogadott határozatok szerint megállapított – alapelemei teljes mértékben megfeleljenek a közösségi vívmányoknak, ideértve a csatlakozási szerződésben megállapított átmeneti eltéréseket.

▼M4

A Közösség és tagállamai csak olyan projekttevékenységeket engedélyezhetnek, amelyek esetében a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye vagy olyan országban van, amely részes fele a szóban forgó projektről kötött nemzetközi megállapodásnak, vagy pedig olyan országban, szövetségi szint alatti vagy regionális egységben van, amely a 25. cikk alapján kapcsolódik a közösségi rendszerhez.

▼M1

(2) A (3) és a (4) bekezdésekben foglaltak kivételével a projekttevékenységeknek otthont adó tagállamok biztosítják, hogy egyetlen ERU vagy CER sem kerül kiadásra az ezen irányelv hatálya alá tartozó ►**M2** tevékenységekből ◀ eredő, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására.

(3) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki.

(4) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

(5) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, továbbra is felelős marad az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt köteleességek teljesítéséért, valamint biztosítania kell, hogy az ilyen

▼M1

jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásoknak, szabályoknak és eljárásoknak.

(6) A 20 MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőmű projekttevékenységek esetében a tagállamok az ilyen projekttevékenységek jóváhagyásakor biztosítják a vonatkozó nemzetközi követelményeknek és iránymutatásoknak – ideértve a Nagy Gátak Világbizottsága 2000-es, „Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete” című záróbeszámolójában foglaltakat – az ilyen jellegű projekttevékenységek fejlesztése során történő tiszteletben tartását.

▼M3

(7) A (3) és (4) bekezdés végrehajtását – különösen a kettős elszámolás elkerülését – szolgáló rendelkezéseket a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban fogadja el. A Bizottság elfogadja az e cikk (5) bekezdésének végrehajtásához szükséges azon rendelkezéseket, amelyek esetében a fogadó fél teljesíti a JI-projekttevékenységekhez szükséges követelményeket. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B*12. cikk***Az egységek átruházása, visszaadása és törlése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az egységek átruházhatók legyenek az alábbi személyek között:

- a) a Közösségen belüli személyek;
- b) a Közösségen belüli személyek és olyan, harmadik országbeli személyek, amely országban a 25. cikkben említett eljárásnak megfelelően, az ebben az irányelvben megfogalmazott vagy ezen irányelv alapján elfogadottakon kívüli korlátozások nélkül elismerik az egységeket.

▼M4

(1a) A Bizottság 2010. december 31-ig megvizsgálja, hogy a kibocsátási egységek piaca kellően védett-e a bennfentes kereskedelemről vagy a piaci manipulációtól, valamint hogy a védelem biztosításához szükséges-e javaslatok benyújtása. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit megfelelő kiigazításokkal alkalmazni lehet az alapanyag-kereskedelemre.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket az üzemeltető ►**M2** a légi jármű-üzemeltető (2a) bekezdés szerinti kötelezettségeinek, vagy ◄ a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára felhasználhatja.

▼M2

(2a) Az igazgatásért felelős tagállamok biztosítják, hogy minden légi jármű-üzemeltető minden év április 30-ig átadja annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből származik, a 15. cikknek megfelelően történő hitelesítés mellett. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdéssel összhangban átadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadja annyi egységet – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével –, amennyi az előző naptári évben az

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.;

▼M2

adott létesítményből származó és a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, illetve, hogy ezeket az egységeket azt követően törlik.

▼M4

(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban.

▼B

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen.

▼M4

(5) Az (1) és a (2) bekezdést a 10c. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

*13 cikk***A kibocsátási egységek érvényessége**

(1) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek a 2013. január 1-jétől számított nyolcéves időszak során megvalósuló kibocsátásokra érvényesek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott minden egyes időszak kezdete után négy hónappal az érvényességüket veszített, valamint a 12. cikkel összhangban le nem adott és nem törölt kibocsátási egységeket az illetékes hatóság törli.

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adhatnak ki.

*14. cikk***A kibocsátás nyomon követése és bejelentése**

(1) A Bizottság 2011. december 31-ig rendeletet fogad el a kibocsátás, valamint szükség szerint az I. mellékletben felsorolt, a tevékenységekre vonatkozó adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakilométer-adatok nyomon követéséről és bejelentéséről a 3e. vagy a 3f. cikkek alkalmazásában, amely rendelet alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek képezik, és e rendelet az egyes üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, a kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó követelmények keretében meghatározza e gázok globális felmelegedési potenciálját.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelet figyelembe veszi a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az IPPC-vel összefüggésben elért tudományos eredményeket, és követelményeket állapíthat meg az üzemeltetőkkel szemben arra vonatkozóan, hogy hogyan számoljanak be az esetlegesen nemzetközi versenynek kitett, energiaigényes iparágakban előállított termékek gyártásával összefüggő kibocsátásról. A rendelet megállapíthatja továbbá ezen adatok független hitelesítésének követelményeit is.

⁽¹⁾ HL L 140., 5.6.2009., 114. o.;

▼M4

Ezek a követelmények kiterjedhetnek a közösségi rendszer hatálya alá tartozó villamosenergia-termelésből származó, e termékek előállításával kapcsolatos kibocsátási adatok bejelentésére is.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a rendelettel összhangban minden létesítmény-üzemeltető és légi fuvarozó minden naptári év végén ellenőrizze és bejelentse az illetékes hatóságnak az adott évben az adott létesítmény által előidézett kibocsátás nagyságát, illetve, 2010. január 1-jétől, az általa üzemeltetett légi járművet.

(4) Az (1) bekezdésben említett rendeletben követelmények szerepelhetnek az automatizált rendszerek és adatsere-formátumok használatáról a nyomonkövetési terv, az éves kibocsátási jelentés és a hitelesítési tevékenységek vonatkozásában az üzemeltető, a hitelesítő és az illetékes hatóságok között folytatott kommunikáció összehangolása érdekében.

▼M2*15. cikk***►M4 Hitelesítés és akkreditáció ◀**

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők vagy légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben meghatározott követelmények szerint hitelesítik, és erről az illetékes hatóságot tájékoztatják.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető előző évi kibocsátásairól szóló jelentése a hitelesítés szerint március 31-ig nem tesz eleget az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben megfogalmazott követelményeknek, az adott üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető megfelelő jelentés benyújtásáig nem ruházhat át további kibocsátási egységeket más személyekre.

A Bizottság részletes rendelkezéseket fogadhat el a légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentések és a 3e. és 3f. cikkek szerint benyújtott kérelmek hitelesítésére, beleértve a hitelesítő szervek által alkalmazandó hitelesítő eljárásokat, a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

▼M4

A Bizottság 2011. december 31-ig az V. mellékletben rögzített elvek alapján rendeletet fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentések hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról és felügyeletéről. A rendeletnek meg kell határoznia a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

A rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

*15a. cikk***Az adatok nyilvánosságra hozatala és szakmai titoktartás**

A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a kibocsátási egységek mennyiségére és elosztására, valamint a kibocsátások felügyeletére, az azokról szóló jelentéstételre és ellenőrzésükre vonatkozó valamennyi döntés és jelentés azonnali, rendszerezett és megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosító módon nyilvánosságra kerül.

A hivatali titoktartás körébe tartozó információkat nem lehet más személyekkel vagy hatóságokkal közölni, kivéve, ha azt hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések írják elő.

▼ **B**

16. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ► **M2** —◀ tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

▼ **M2**

(2) A tagállamok biztosítják az ezen irányelv szerinti kibocsátási egység átadására vonatkozó kötelezettséget megsértő üzemeltetők és légi jármű-üzemeltetők névsorának közzétételét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt vagy légi jármű-üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzenek. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, az üzemeltető vagy a légi jármű-üzemeltető által át nem adott kibocsátási egységeknek megfelelő széndioxid-tonnaegyenérték után 100 EUR. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt vagy a légi jármű-üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

▼ **M4**

(4) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységekkel kapcsolatos többletkibocsátási bírság az európai fogyasztói árindeflexszel összhangban növekszik.

▼ **M2**

(5) Amennyiben egy légi jármű-üzemeltető nem teljesíti az ezen irányelvben előírt követelményeket, és más kényszerítő intézkedések eredménytelenek voltak, az igazgatásért felelős tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy az érintett légi jármű-üzemeltetőre vonatkozóan működési tilalmat rójon ki.

(6) Az igazgatásért felelős tagállam (5) bekezdés szerinti kérelmének a következőket kell tartalmaznia:

- a) bizonyíték arról, hogy a légi jármű-üzemeltető nem teljesítette az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit;
- b) a tagállam által hozott végrehajtási intézkedésre vonatkozó részletek;
- c) a közösségi szintű működési tilalom bevezetésének indoklása; és
- d) a közösségi szintű működési tilalom hatályára és az esetlegesen alkalmazandó feltételekre vonatkozó ajánlás.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkön keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

(8) Az (5) bekezdés értelmében beadott kérelmet követő határozat elfogadását – amennyiben szükséges és kivitelezhető – az érintett légi jármű-üzemeltető szabályozási felügyeletéért felelős hatóságokkal folytatott megbeszélések előzik meg. A megbeszéléseket – amikor lehetséges – a Bizottság és a tagállamok együtt folytatják.

(9) Ha a Bizottság egy, az (5) bekezdés értelmében tett kérelmet követő határozat elfogadását mérlegeli, közli az érintett légi jármű-üzemeltetővel a határozat alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat. Az érintett légi jármű-üzemeltető számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a közlés dátumától számított tíz munkanapon belül benyújtsa írásbeli észrevételeit a Bizottságnak.

▼M2

(10) Valamely tagállam kérésére a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően határozatot hozhat az érintett légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó működési tilalom bevezetéséről.

(11) A területén belül valamennyi tagállam érvényt szerez a (10) bekezdés szerint elfogadott bármely határozatnak. A tagállam tájékoztatja a Bizottságot az ilyen határozatok végrehajtása céljából hozott bármely intézkedésről.

(12) Szükség esetén az e cikkben említett eljárások tekintetében részletes szabályokat kell elfogadni. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M1*17. cikk***Az információkhoz való hozzáférés**

Az egységek kiosztásával kapcsolatos határozatokat, az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz, vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, és a kibocsátásról szóló, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben előírt és az illetékes hatóság birtokában lévő jelentéseket a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

▼B*18. cikk***Illetékes hatóság**

A tagállamok gondoskodnak az ezen irányelv végrehajtásához szükséges államigazgatási keretek létrehozásáról, beleértve az illetékes hatóság vagy hatóságok kijelölését. Ha több illetékes hatóság kerül kijelölésre, a kijelölt hatóságok ezen irányelv értelmében végzett munkáját össze kell hangolni.

▼M1

A tagállamok különösen biztosítják a koordinációt a projekttevékenységek – a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – jóváhagyására kijelölt központ és a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének végrehajtására kijelölt nemzeti hatóság között; mind a tájékoztatási központot, mind pedig a nemzeti hatóságot az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kell kijelölni.

▼M2*18a. cikk***Az igazgatásért felelős tagállam**

(1) Az igazgatásért felelős tagállam a légi jármű-üzemeltető tekintetében a következő:

- a) a tagállam által a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet rendelkezéseivel összhangban kiadott érvényes üzem-bentartási engedéllyel rendelkező légi jármű-üzemeltető esetében az adott légi jármű-üzemeltető számára az üzem-bentartási engedélyt kiadó tagállam; és ⁽¹⁾
- b) minden egyéb esetben az a tagállam, ahol a referenciaévben az adott légi jármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátások mértéke a legnagyobb.

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

▼M2

(2) Amennyiben a 3c. cikkben említett bármely időszak első két évében az e cikk (1) bekezdésének b) pontja alá tartozó légi jármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások egyáltalán nem tulajdoníthatók az igazgatásért felelős tagállamnak, a légi jármű-üzemeltetőt a következő időszak tekintetében másik tagállam igazgatása alá kell áthelyezni. Az igazgatásért felelős új tagállam az előző időszak első két évében az adott légi jármű-üzemeltető által végzett repülések légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátásai által legnagyobb arányban érintett tagállam lesz.

(3) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján:

a) 2009. február 1. előtt közzéteszi azon légi jármű-üzemeltetők listáját, amelyek 2006. január 1-jén vagy azt követően az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végeztek, meghatározva az (1) bekezdéssel összhangban az egyes légi jármű-üzemeltetők igazgatásért felelős tagállamot; és

b) minden egyes ezt követő év február 1. előtt frissíti a listát azon légi jármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben említett légiközlekedési tevékenységet.

(4) A Bizottság, a 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási eljárással összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó repülőgép-üzemeltetők irányítására vonatkozóan iránymutatásokat dolgozhat ki az igazgatásért felelős tagállamok számára.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „referenciaév” a Közösség területén való működést 2006. január 1. után megkezdő légi jármű-üzemeltető vonatkozásában a működés első naptári éve, minden más esetben pedig a 2006. január 1-jén kezdődő naptári év.

*18b. cikk***Az Eurocontrol által nyújtott támogatás**

A Bizottság a 3c. cikk (4) bekezdése és a 18a. cikk szerinti kötelezettségei elvégzése érdekében kérheti az Eurocontrol vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megkötethet.

▼B*19. cikk***Kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek****▼M4**

(1) A 2012. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeket a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben kell tartani a tagállamban megnyitott számlák kezeléséhez kapcsolódó folyamatok elvégzése, valamint a (3) bekezdésben említett bizottsági rendelet szerinti kiosztása, visszaadása és törlése céljából.

Minden tagállamnak képesnek kell lennie a UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében engedélyezett műveletek végrehajtására.

▼B

(2) Kibocsátási egységet bármely személy birtokolhat. A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, és külön számlákon nyilván kell tartani a különböző személyek részére kiosztott vagy átruházott egységeket.

▼M3

(3) Ezen irányelv végrehajtása érdekében a Bizottság rendeletet fogad el a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről, amely az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére a közös adatelemeket tartalmazó, egységesített elektronikus adatbázisok formájában működik, és biztosítja a nyilvános hozzáférést és a titkos adatok megfelelő kezelését,

▼ **M3**

illetve megakadályozza a Kiotói Jegyzőkönyvből eredő kötelezettségekkel összeférhetetlen átruházásokat. A rendeletnek a CER-eknek és az ERU-knak a közösségi rendszerben való felhasználására és azonosítására, valamint az ilyen felhasználás felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼ **M4**

(4) A (3) bekezdésben említett rendelet szabályozza a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működését, a 25. cikk (1b) bekezdésében foglalt rendelkezések végrehajtása miatt szükséges ügyletek és egyéb műveletek elvégzése céljából. A rendelet olyan eljárásokat is tartalmaz, amelyek a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzéknek az ezen cikk (1) bekezdésében említett kérdéseket érintő változások és váratlan események esetén történő kezelésére irányulnak. A rendelet megfelelő módokat fog tartalmazni arra, hogy a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék hogyan biztosítsa, hogy a tagállamok a hatékonyság javítására, az igazgatási költségek kezelésére és a minőség-ellenőrzési intézkedésekre irányuló kezdeményezéseket tehesenek.

▼ **B***20. cikk***Központi tisztviselő**

- (1) A Bizottság központi tisztviselőt jelöl ki az egységek kiosztását, átruházását és törlését nyilvántartó független ügyleti jegyzőkönyv vezetésére.
- (2) A kibocsátási egységek kiadásakor, átruházásakor és törlésekor előforduló szabálytalanságok megelőzése érdekében a központi tisztviselő a független ügyleti jegyzőkönyvön keresztül minden, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékbe bevitt ügyletet automatikusan ellenőriz.
- (3) Amennyiben az automatikus ellenőrzés szabálytalanságot talál, a központi tisztviselő értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek a szabálytalanságok rendezéséig nem jegyezhetik be a kérdéses ügyletet vagy az érintett kibocsátási egységekkel kapcsolatos bármely más ügyletet.

*21. cikk***A tagállamoktól származó jelentés**

- (1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. ► **M4** Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére. ◀ Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv 6. cikkében megállapított eljárással összhangban készített kérdőív vagy vázlat alapján készül. A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított három hónapon belül közzéteszi az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését.

▼ **M4**

- (3) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok illetékes hatóságai számára a kiosztással, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi

▼M4

rendszerben való felhasználásával, a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek működtetésével, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitel-esítéssel, az akkreditációval, az informatikai háttérrel és az ezen irány- elvnek való megfeleléssel összefüggő fejleményekről.

▼M1*21a. cikk***A kapacitások kiépítésére irányuló tevékenységek támogatása**

Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak – az intézmények a JI és CDM projekttevékenységek fejlesztésében és végrehajtásában való részvéte- lének elősegítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy ezek az országok – saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítő – teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket – törekedniük kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeknek a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban történő támogatá- sára.

▼M4*22. cikk***A mellékletek módosításai**

A 21. cikkben előírt jelentéstételre és az ezen irányelv alkalmazása kapcsán szerzett tapasztalatokra figyelemmel módosítani lehet ezen irányelv mellékleteit, kivéve az I., a IIa. és a IIb. mellékletet. A IV. és az V. melléklet módosítását a kibocsátás nyomon követésének, beje- lentésének és hitelesítésének javítása indokolhatja.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B*23. cikk***Bizottság**

(1) A Bizottság munkáját a 93/389/EGK határozat 8. cikke által létrehozott bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni ugyanazon határozat 8. cikkének figyelembevételével.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

▼M3

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼M4

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK hatá- rozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

*24. cikk***A közösségi rendszer további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások**

(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok az üvegházhatású gázok kibo- csátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolá- sában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkal-

▼M4

mazhatják, amennyiben a Bizottság minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, a közösségi rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét jóváhagyja:

- a) a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban, amennyiben a felvétel olyan létesítményekre vonatkozik, amelyek nem szerepelnek az I. mellékletben; vagy
- b) a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban, amennyiben a felvétel olyan tevékenységekre és üvegházhatású gázokra vonatkozik, amelyek nem szerepelnek az I. mellékletben. A fenti intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak.

(2) További tevékenységek és gázok felvételének jóváhagyásakor a Bizottság egyidejűleg engedélyezheti további kibocsátási egységek kiadását is, és engedélyezheti más tagállamok számára e további tevékenységek és gázok felvételét.

(3) Az I. melléklet listájában kombinációként nem szereplő tevékenységeket, létesítményeket és üvegházhatású gázokat érintő kibocsátás nyomon követése és az ezzel kapcsolatos jelentéstétel – a Bizottság kezdeményezésére vagy tagállam kérésére – rendeletben szabályozható, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

24a. cikk

Kibocsátáscsökkentést eredményező projektekre vonatkozó harmonizált szabályok

(1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően végrehajtási intézkedéseket lehet elfogadni kibocsátási egységek vagy keretek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatású gázkibocsátás mérséklését eredményezik.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezek az intézkedések nem eredményezhetik a kibocsátáscsökkentés többszörös beszámítását, és nem akadályozhatják egyéb, a közösségi rendszeren kívüli kibocsátáscsökkentésre irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtását. Ilyen értelmű rendelkezés csak akkor fogadható el, ha nem lehetséges a felvétel a 24. cikkel összhangban; a közösségi rendszer következő felülvizsgálatakor pedig meg kell fontolni e kibocsátás szabályozásának közösségi szintű harmonizálását.

(2) Az (1) bekezdésben említett közösségi szintű projektek kibocsátási egységekkel történő ellátásának részletei végrehajtási intézkedésekben szabályozhatók.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tagállamok megtagadhatják a kibocsátási egységek vagy keretek egyes olyan projekt típusokra vonatkozó kiadását, amelyek saját területükön csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását.

▼ **M4**

Az ilyen projekteket a projekt helyszíne szerinti tagállammal való megállapodás alapján fogják végrehajtani.

▼ **B**

25. cikk

Kapcsolódás más üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréhez

(1) A közösségi rendszer és egy másik, üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére szolgáló rendszer közötti kölcsönös elismerés biztosítására a Szerződés 300. cikkében meghatározott szabályokkal összhangban megállapodásokat kell kötni a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt és a jegyzőkönyvet megerősítő harmadik országokkal.

▼ **M4**

(1a) Kibocsátási egységek elismerése céljából megállapodások köthetők a közösségi rendszer és az azzal összeegyeztethető, másik országban vagy szövetségi szint alatti vagy regionális közigazgatási egységben létrehozott, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó és kötelező erejű, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerekkel.

(1b) A közösségi rendszerben lévő, vagy más, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő, kötelező erejű rendszerekben lévő kibocsátási egységek tekintetében megvalósítandó igazgatási vagy technikai koordináció céljából nem kötelező erejű megállapodások hozhatók létre harmadik országokkal, szövetségi szint alatti és regionális közigazgatási egységekkel.

▼ **M3**

(2) Amennyiben megkötöttek egy, az (1) bekezdésben említett megállapodást, a Bizottság elfogadja a kibocsátási egységek adott megállapodás értelmében történő kölcsönös elismeréséhez szükséges rendelkezéseket. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼ **M2**

25a. cikk

Harmadik országok által a repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében tett intézkedések

(1) Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és a Közösségben leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután a harmadik országgal és a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal konzultációt folytatott – mérlegeli a közösségi rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

Szükség esetén a Bizottság módosításokat fogadhat el az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légi-közlekedési tevékenységekből való kizárására, vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására, amelyet a negyedik albekezdés szerinti valamely megállapodás ír elő. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság javasolhatja ezen irányelv bármilyen más módosítást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M2

A Bizottság szükség esetén a Szerződés 300. cikkének (1) bekezdésével összhangban tárgyalások megkezdését ajánlhatja a Tanácsnak az érintett harmadik országgal való megállapodás megkötése érdekében.

(2) A Közösség és tagállamai továbbra is töreksenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodás elérésére. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légi-jármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.

▼B*26. cikk***A 96/61/EK irányelv módosítása**

A 96/61/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv (*) módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

Az előző három albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

▼M4*27. cikk***Kisebbségi létesítmények kivétele a közösségi rendszerből egyenértékű intézkedések mellett**

(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivehetik a közösségi rendszerből azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, és amelyek névleges bemenő hőteljesítménye – amennyiben égetési tevékenységet végeznek – a biomasszából származó kibocsátás nélkül az a) pont szerinti értesítést megelőző 3 év egyikében sem éri el a 35 MW-ot, valamint amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

- a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket;

▼M4

- b) megerősíti, hogy nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket engedélyezhetnek azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkkel összhangban – évi 5 000 tonna alatt van;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja a 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi a közösségi rendszerbe;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.

(2) Ha a Bizottság az észrevételek megtétele céljából történő nyilvánosságra hozatal bejelentésének időpontjától számított három hónapos időszak végétől számítva további hat hónapon belül nem emel kifogást, a kivételt jóváhagyottnak kell tekinteni.

Azt követően, hogy a létesítmény leadta kibocsátási egységeit azon időszakra nézve, amely alatt a létesítmény a közösségi rendszerben részt vett, a létesítményt ki kell venni a rendszerből; a tagállam ettől fogva a létesítménynek a 10a. cikk alapján nem adhat ki további ingyenes kibocsátási egységeket.

(3) Amikor egy létesítményt az (1c) bekezdésnek megfelelően visszavesznek a közösségi rendszerbe, a 10a. cikknek megfelelően kiadott kibocsátási egységeket a visszavétel évétől kezdve biztosítják számára. Az ezen létesítmények számára kiadott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállam levonja a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre kerülő mennyiségből.

Minden ilyen létesítmény a közösségi rendszerben marad a kereskedelmi időszak hátralevő része során.

(4) A 2008 és 2012 közötti időszak alatt a közösségi rendszeren kívüli létesítményekre a nyomon követéssel, hitelesítéssel és jelentéstétellel kapcsolatos egyszerűsített követelmények alkalmazhatók az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három évre vonatkozó kibocsátások megállapítására.

28. cikk

Egy jövőbeli nemzetközi éghajlatváltozási megállapodás közösségi jóváhagyása nyomán alkalmazandó kiigazítások

(1) Legkésőbb 3 hónappal azután, hogy a Közösség olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást ír alá, amely 2020-ig az üvegházhatású gázok kibocsátásának az 1990. évi szinthez képest 20 %-ot meghaladó mértékű, kötelező csökkentését tűzi ki célul –ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás tükrözi –, a Bizottság jelentést készít, amelyben különösen a következő elemeket értékeli:

- a) a nemzetközi tárgyalások keretében kidolgozott intézkedések természete, valamint a más fejlett országok által tett, a Közösségéhez hasonló kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások, és a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok által tett azon kötelezettségvállalások, hogy saját felelősségüknek és képességeiknek megfelelően ők is hozzájárulnak a megállapodáshoz;

▼M4

- b) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatásai, és ebből következően a közösségi szinten annak érdekében szükséges intézkedések, hogy a nagyra törőbb, 30 %-os csökkentési célra kiegyensúlyozottan, átláthatóan és igazságosan lehessen áttérni, figyelembe véve a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során végzett munkát;
- c) a közösségi gyártó iparágainak versenyképessége a szénszivárgás kockázatával összefüggésben;
- d) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatása a Közösség többi gazdasági ágazatára;
- e) a Közösség mezőgazdasági ágazatára gyakorolt hatás, beleértve a szénszivárgási kockázatot;
- f) megfelelő módok a Közösségen belüli földhasználatból, földhasználat-változásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és eltávolítások figyelembevételére;
- g) a harmadik országokban folyó erdősítés, újraerdősítés, elkerült erdőirtás és erdőpusztulás, amennyiben létrejön egy nemzetközileg elismert rendszer ennek vonatkozásában;
- h) további közösségi politikák és intézkedések szükségessége az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi és tagállami kötelezettségvállalásokra tekintettel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosításáról az (1) bekezdés szerint, azzal hogy az az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség által történő jóváhagyásakor hatályba lép, valamint tekintettel a megállapodás értelmében megvalósítandó, kibocsátáscsökkentésre irányuló kötelezettségvállalásokra.

Ez a javaslat az átláthatóság, a gazdasági és költséghatékonyság, valamint az erőfeszítések tagállamok közötti megoszlása tekintetében a méltányosság és szolidaritás elvein alapul.

(3) Ez a javaslat szükség esetén lehetővé teszi, hogy az üzemeltetők az ebben az irányelvben foglalt kibocsátási egységeken túl CER-eket, ERU-kat, és olyan harmadik országokban végrehajtott projektekből származó egyéb jóváhagyott egységeket is felhasználjanak, amelyek megerősítették az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást.

(4) A javaslatnak szükség esetén tartalmaznia kell az (1) bekezdésnek megfelelő kötelező csökkentések átláthatóan, kiegyensúlyozottan és igazságosan történő elérésének elősegítéséhez szükséges egyéb intézkedéseket is és különösen olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek – az adott esetben megfelelően – lehetővé teszik a 11a. cikk (2)–(5) bekezdésében említetteken kívüli egyéb típusú projektekből származó kereteknek a közösségi rendszerben részt vevő üzemeltetők általi használatát vagy egyéb, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás alapján létrehozott mechanizmusoknak a szóban forgó üzemeltetők általi igénybevételét.

(5) A javaslatnak tartalmaznia kell megfelelő átmeneti és felfüggesztő hatályú intézkedéseket az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig.

29. cikk

A karbonpiac jobb működésének biztosítása érdekében készült jelentés

Ha a 10. cikk (5) bekezdésében említett karbonpiacról szóló rendszeres jelentések alapján a Bizottság arra vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, hogy a karbonpiac nem a megfelelő módon működik, akkor jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentés

▼M4

adott esetben kiegészülhet a karbonpiac átláthatóságának növelését célzó, valamint működésének javítását elősegítő intézkedésekre irányuló javaslatokkal.

*29a. cikk***Intézkedések túlzott mértékű áringadozás esetén**

(1) Ha a kibocsátási egységek ára hat egymást követő hónapnál hosszabb ideig az előző két évi európai karbonpiaci átlagár háromszorosánál magasabb értékű, az Európai Bizottság azonnal összehívja a 280/2004/EK határozat 9. cikkével létrehozott bizottságot.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett árak alakulása nem felel meg a változó piaci tényezőknek, az áralakulás mértékét figyelembe véve az alábbi intézkedések egyike alkalmazható:

- a) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az árverés útján értékesítendő mennyiség egy része elárverezésének előre hozását;
- b) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az új belépők részére fenntartott tartalék még meglévő kibocsátási egységei legfeljebb 25 %-ának árverés útján történő értékesítését.

Ezen intézkedéseket a 23. cikk (4) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Minden intézkedésnek a lehető legnagyobb figyelmet kell fordítania a 29. cikknek megfelelően a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott jelentésekre, valamint a tagállamok által nyújtott bármilyen más vonatkozó információra.

(4) E rendelkezések alkalmazására vonatkozó módszereket a 10. cikk (4) bekezdésében említett rendelet tartalmazza.

▼B*30. cikk***Felülvizsgálat és továbbfejlesztés**

(1) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése terén elért eredmények alapján a Bizottság 2004. december 31-ig javaslatot tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy az I. mellékletet egészítse ki további tevékenységekkel, valamint a II. mellékletben felsorolt további üvegházhatású gázok kibocsátásaival.

(2) Az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követése terén elért eredmények alapján, valamint a nemzetközi szinten elért fejlődés fényében a Bizottság jelentést készít az irányelv alkalmazásáról, amely kiterjed arra, hogy:

- a) szükséges-e és milyen módon valósítható meg a rendszer gazdasági hatékonyságának további növelése érdekében az I. melléklet kiegészítése más ágazatokkal, többek között a vegyiparral, az alumínium és a közlekedési ágazatokkal, illetve a II. mellékletben felsorolt egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásával;
- b) milyen kapcsolatban áll a közösségi kibocsátási egységek kereskedelme és a 2008-ban induló nemzetközi kibocsátási egységek kereskedelme;
- c) hogyan hangolható össze még jobban a kiosztási módszertan (a 2012. utáni időszakban az árverést is beleértve), és a nemzeti kiosztási tervekre vonatkozó, a III. mellékletben meghatározott követelmények;

▼M1

- d) a projekttevékenységekből eredő egységek felhasználhatóságát, ideértve az ERU-k és a CER-ek a közösségi rendszerben megengedett felhasználása összehangolásának szükségességét;

▼B

- e) milyen viszonyban áll a kibocsátás-kereskedelmi rendszer az egyéb tagállami és közösségi szinten végrehajtott, azonos célokat kitűző szabályozásokkal és intézkedésekkel, beleértve az adóztatást;
- f) helyénvaló lenne-e egyetlen közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék megteremtése;
- g) megfelelő-e a többlet-kibocsátási büntetések mértéke, figyelembe véve - többek között - az inflációt;
- h) hogyan működik a kibocsátási egységek piaca, különös tekintettel a piac lehetséges zavaraira;
- i) miként lehet a Közöségi rendszert hozzáigazítani a kibővült Európai Unióhoz;
- j) a közös teljesítés működéséből milyen tapasztalatok szűrhetők le;
- k) érdemes-e a kiosztás alapjául szolgáló, közösségi szinten alkalmazott technológiai referencia-értékeket („benchmark”) kidolgozni, az elérhető legjobb technikák és a költség-haszon elemzés figyelembevételével;

▼M1

- l) a projektmechanizmusok a projekteknek helyt adó országokra, különösen azok fejlesztési célkitűzéseire gyakorolt hatása – ideértve azt is, hogy jóváhagyásra kerültek-e 500 MW termelőkapacitást meghaladó, a környezetet vagy a társadalmat hátrányosan befolyásoló JI- és CDM-vízerőmű-projekttevékenységek – és a CER-eknek vagy ERU-knak az ilyen vízerőmű-projekttevékenységek keretében, a közösségi rendszerben történő jövőbeni felhasználásának alakulása;
- m) a kapacitásfejlesztési törekvésekhez nyújtott támogatás a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban;
- n) a hazai projekttevékenységek tagállamok általi 2008-tól történő jóváhagyására és az ilyen tevékenységekből eredő kibocsátáscsökkentésekre vagy korlátozásokra vonatkozó egységek kiadására vonatkozó szabályok és eljárások;
- o) az egységek ideiglenes jellegével kapcsolatos technikai rendelkezések, a 17/CP.7 határozatban megállapított, a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekre vonatkozó 1 %-os elfogadási korlát, a géntechnológiával módosított szervezetek és a potenciálisan invazív idegen fajok az erdőtelepítési és az erdő-visszatelepítési projekttevékenységekből eredő használatához kapcsolódó lehetséges kockázatok felmérésének eredményére vonatkozó rendelkezések alakulása annak érdekében, hogy az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott határozatokkal összhangban az üzemeltetők 2008-tól a közösségi rendszerben használhassák fel a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekből eredő CER-eket ERU-kat.

▼B

A Bizottság fenti jelentését a megfelelő javaslatok kíséretében 2006. június 30-ig megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M1

- (3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett időszakokat megelőzően minden tagállam közzéteszi a nemzeti kiosztási tervben az ERU-k és a CER-ek tervezett felhasználását, és az egyes létesítményekre vonatkozóan meghatározott kiosztás százalékos arányát, amelynek erejéig az üzemeltetők az adott időszakban, a közösségi rendszerben ERU-kat és CER-eket használhatnak fel. Az ERU-k és a CER-ek teljes használatának összhangban kell lennie a Kiotói Jegyzőkönyvben, az UNFCCC-

▼M1

ben, valamint az ezek alapján később elfogadott határozatokban megállapított vonatkozó kiegészítő köteleességekkel.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat ⁽¹⁾ 3. cikkével összhangban két évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak arról, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvvel és az az alapján elfogadott határozatokkal összhangban a hazai tevékenység milyen mértékben valósítja meg a nemzeti szintű erőfeszítésekhez történő hozzájárulás lényeges elemét, hogy a projekt-mechanismusok milyen mértékben egészítik ki a hazai tevékenységet, továbbá arról, hogy ezek hogyan arányulnak egymáshoz. A Bizottság a hivatkozott határozat 5. cikkével összhangban erről jelentést tesz. A jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási vagy más javaslatot dolgoz ki a tagállamok rendelkezéseinek kiegészítésére, annak biztosítása érdekében, hogy a mechanizmusok használata a Közösségen belül a hazai tevékenység kiegészítését szolgáljon.

▼M2

(4) A Bizottság 2014. december 1-jéig ezen irányelv alkalmazásának figyelemmel kísérése és tapasztalata alapján felülvizsgálja ezen irányelv működését az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekkel kapcsolatban, és szükség szerint javaslatokat tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Szerződés 251. cikke alapján. A Bizottság különösen az alábbiakra fordít figyelmet:

- a) milyen következményekkel és hatásokkal jár az irányelv a közösségi rendszer általános működését tekintve;
- b) hogyan működik a légiközlekedési kibocsátási egységek piaca, különös tekintettel a piac lehetséges zavaraira;
- c) milyen a közösségi rendszer környezeti eredményessége és milyen mértékben kell – a kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célértekeknek megfelelően – csökkenteni a 3c. cikk értelmében a légi jármű-üzemeltetőknek kiosztott kibocsátási egységek összes mennyiségét;
- d) milyen hatással van a közösségi rendszer a légiközlekedési ágazatra, beleértve versenyképességi kérdéseket, figyelembe véve különösen a végrehajtott éghajlat-változási politikák légi közlekedésre gyakorolt hatását az EU-n kívül;
- e) hogyan folytatódják a külön tartalék a légi jármű-üzemeltetőkre vonatkozóan, figyelembe véve a növekedési rátáknak az ipari ágazatban mindenütt jellemző várható konvergenciáját;
- f) milyen hatással van a közösségi rendszer a Közösség szigeteinek, tengerparttal nem rendelkező területeinek, peremterületeinek és a legkülső régióknak légi közlekedéstől való strukturális függőségére;
- g) szükséges-e átjáró rendszer a kibocsátási egységek átruházásának lehetővé tételéhez a légi jármű-üzemeltetők és a létesítmények üzemeltetői között, annak egyidejű biztosítása mellett, hogy egy tranzakció sem eredményezi a kibocsátási egységek légi jármű-üzemeltetőkről a létesítmények üzemeltetőire való nettó átruházását;
- h) az I. mellékletben meghatározott kizárási küszöbértékek következményei a maximális felszállási tömeg és a légi jármű-üzemeltetők által évente teljesített légi utak vonatkozásában;
- i) a közösségi légifuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EK tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban bevezetett közszolgáltatási kötelezettségek keretében teljesített egyes légi utaknak a közösségi rendszer alóli mentesítésének a hatása;
- j) a repülés hatékonyságára irányuló fejlesztések, ideértve a jövőbeli fejlesztési lehetőségeket is és különösen az Európai Repüléskutatói Tanácsadó Testület (ACARE) által kitűzött cél elérését, azaz az

⁽¹⁾ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 240., 1992.8.24., 8. o.

▼M2

üzemanyag-fogyasztás 2020-ig 50 %-kal történő csökkentését lehetővé tévő technológiák fejlesztését és bemutatását, illetve, hogy szükség van-e további hatékonyságnövelő intézkedésekre;

- k) a légi közlekedés miatt képződő kondenzcsík és pehelyfelhők éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának tudományos megértésével kapcsolatos fejleményeket, hatékony enyhítő intézkedésekre tett javaslatok céljából.

A Bizottság ekkor jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**▼B***31. cikk***Végrehajtás**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot ezekről a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

*32. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*33. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼M4

I MELLÉKLET

TEVÉKENYSÉGI KATEGÓRIÁK, AMELYEKRE JELEN IRÁNYELV VONATKOZIK

1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek, valamint a kizárólag biomasszát használó tüzelőberendezések nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
2. Az alábbi küszöbértékek általában a gyártókapacitásra vagy a teljesítményre vonatkoznak. Ha ugyanazon létesítményen belül több, azonos kategóriába tartozó tevékenység folyik, az ilyen tevékenységek teljesítménye összeadandó.
3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét a közösségi rendszerbe történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi üzemanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A kizárólag biomasszát használó 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni. A „kizárólag biomasszát használó egységekbe” azon egységek is beleértendők, amelyek csak indításukhoz és leállításukhoz használnak fosszilis tüzelőanyagot.
4. Ha az egység olyan tevékenységet szolgál, amelynek küszöbértéke nincs teljes névleges bemenő hőteljesítményként kifejezve, akkor az ilyen tevékenység küszöbértéke a közösségi rendszerbe történő beillesztéssel kapcsolatos döntéskor elsőbbséget élvez.
5. Ha e mellékletben szereplő bármely tevékenység teljesítményére vonatkozó küszöbértéket túlnőnek ítélnék egy létesítmény vonatkozásában, a veszélyes és a települési hulladék égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.
6. 2012. január 1-től az összes járatra vonatkozik, amely egy olyan tagállam területén lévő repülőtérrel száll fel vagy oda érkezik, amelyre a Szerződés érvényes.

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Tüzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és települési hulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszólókemencék	Szén-dioxid
Fémérc (beleértve a szulfidércet) pörkölő és szinterelő létesítmények	Szén-dioxid
Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid
Vasfémek (beleértve a vasötvözeteket is) előállítása vagy feldolgozása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek. A feldolgozás magában foglalja többek között a hengerműveket, a fűtőberendezéseket, a temperált kohókat, kovácsműhelyeket, öntödéket, bevonatolást és a lemaratást is	Szén-dioxid
Elsődleges alumínium előállítása	Szén-dioxid és perfluor-szén-hidrogének

▼M4

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Másodlagos alumínium előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Nemvasfémek előállítása vagy feldolgozása, beleértve az ötvözetek előállítását, a finomítást, az öntést stb., amennyiben (a redukálóanyagokként alkalmazott tüzelőanyagokat is beleszámítva) 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Cementklinker napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében történő előállítása vagy napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Mész előállítása vagy dolomit és magnezit napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében vagy más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Üveggyártás, beleértve üveggyapot gyártását napi 20 tonnát meghaladó olvasztókapacitással	Szén-dioxid
Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglák, tűzálló téglák, csempe, kőedények, porcelán égetéses előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett	Szén-dioxid
Ásványi gyapot szigetelőanyag előállítása, kőzet, üveg vagy salak felhasználásával, napi 20 tonnát meghaladó olvasztási kapacitással	Szén-dioxid
Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek	Szén-dioxid
Faanyagból származó pép vagy egyéb szálalanyagok gyártására	Szén-dioxid
Papír vagy karton gyártására 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül	Szén-dioxid
Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Salétromsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Adipinsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Glioxál és glioxilsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Ammónia előállítása	Szén-dioxid

▼M4

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Ömlesztett szerves vegyszerek előállítása krakkolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárással, 100 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Hidrogén (H ₂) és szintetikus gáz előállítása reformálással vagy részleges oxidálással 25 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Nátrium-karbonát (Na ₂ CO ₃) és nátrium-hidrogén-karbonát (NaHCO ₃) előállítása	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak szállítás és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítésére használt létesítmények, amelyekre a jelen irányelv kiterjed	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való csővezetékek révén történő szállítás	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása	Szén-dioxid
Légi közlekedés A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtérrel induló vagy oda érkező légi járatok. E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra: a) nem tagállam országok uralkodóinak és azok közvetlen családjának, állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek hivatalos út alkalmával történő szállítás során megvalósult repülések, amelyeknél ezt a megfelelő státusindikátornak a repülési terven történő feltüntetésével indokolni kell; b) katonai légi járművek által végzett katonai célú repülések, valamint a vámhatóságok és rendőri szervek által végrehajtott repülések; c) kereséssel és mentéssel kapcsolatos repülések, tűzoltási repülések, az illetékes hatóság által engedélyezett humanitárius és sürgősségi egészségügyi célú repülések; d) a kizárólag a Chicagói Egyezmény 2. mellékletében meghatározott látvarepülési szabályok szerint végzett repülések; e) az olyan repülőtéren végződő repülések, amelyről a légi jármű felszállt, amennyiben közbeni leszállásra nem kerül sor; f) kizárólag a szakszolgálati engedély megszerzése vagy a repülőszemélyzet esetében a fokozat megszerzése érdekében végzett gyakorlórepülések, abban az esetben, ha ezt a repülési tervben szereplő megfelelő megjegyzés alátámasztja, feltéve hogy a repülés célja nem utas- és/vagy teherszállítás, illetve	Szén-dioxid

▼M4

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
a légi jármű kiindulási helyre juttatása vagy további személyszállítási cél; g) a kizárólag tudományos kutatás, vagy akár a levegőben, akár a szárazföldön lévő légi járművek vagy berendezések ellenőrzése, tesztelése vagy hitelesítése céljából végzett repülések; h) az 5 700 kg-nál kisebb maximális felszállótömegre hitelesített légi járművel végzett repülés; i) a 2408/92/EGK rendelet értelmében előírt közszolgáltatási kötelezettségek keretében végrehajtott repülések a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók útjain vagy olyan utakon, amelyeken a felajánlott kapacitás nem haladja meg az évi 30 000 ülőhelyet; és j) repülőutak, amelyek – e pont kivételével – e tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket olyan kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető hajt végre, amely — három egymást követő négy hónapban időszakonként 243-nál kevesebb repülőutat teljesít, vagy — repülőútjainak éves összkibocsátása kevesebb mint évi 10 000 tonna. A tagállamok uralkodói és közvetlen családjuk, állam- és kormányfői, valamint miniszterei hivatalos út alkalmával történő szállítása e pont alól nem képezhet kivételt.	

*II. MELLÉKLET***A 3. ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK**

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC)

Perfluorokarbonok (PFC)

Kén-hexafluorid (SF₆)

▼ **M4***Ila. MELLÉKLET*

A kibocsátási egységek százalékos arányának növekedését a tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében árverés útján értékesítik a Közösségen belüli szolidaritás és növekedés célját szolgálva, valamint a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében

	Tagállami részesedés
Belgium	10 %
Bulgária	53 %
Csehország	31 %
Észtország	42 %
Görögország	17 %
Spanyolország	13 %
Olaszország	2 %
Ciprus	20 %
Lettország	56 %
Litvánia	46 %
Luxembourg	10 %
Magyarország	28 %
Málta	23 %
Lengyelország	39 %
Portugália	16 %
Románia	53 %
Szlovénia	20 %
Szlovákia	41 %
Svédország	10 %

▼ **M4***Ilb. MELLÉKLET*

**A TAGÁLLAMOK RÉSZÉRE A 10. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK
c) PONTJA ÉRTELMÉBEN ÁRVERÉS ÚTJÁN ÉRTÉKESÍTETT
KIBOCSÁTÁSI EGYSÉGEK SZÁZALÉKOS ARÁNYA TÜKRÖZI AZ
ÜVEGHATÁSÚ GÁZKIBOCSÁTÁSOK 20 % CSÖKKENTÉSÉRE
IRÁNYULÓ KORÁBBI TAGÁLLAMI ERŐFESZÍTÉSEKET**

Tagállam	A kiotói alappal szembeni 2 % elosztása százalékban
Bulgária	15 %
Csehország	4 %
Észtország	6 %
Magyarország	5 %
Lettország	4 %
Litvánia	7 %
Lengyelország	27 %
Románia	29 %
Szlovákia	3 %

▼B*IV. MELLÉKLET***A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NYOMON KÖVETÉSI ÉS JELENTÉSI ALAPELVEK****▼M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése****▼B****A szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése**

A kibocsátásokat számítás vagy mérés útján kell nyomon követni.

Számítás

A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

tevékenységre vonatkozó adat $\times$ kibocsátási tényező $\times$ oxidációs tényező

A tevékenységre vonatkozó adatok (felhasznált tüzelőanyag, termelt mennyiség stb.) nyomon követését a beszerzési adatok vagy mérés alapján kell végezni.

Elfogadott kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. A tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők valamennyi tüzelőanyagra elfogadhatók. Az alapértelmezett tényezők a kereskedelmi forgalomban nem kapható tüzelőanyagokon (hulladék tüzelőanyagok, mint például gumiabroncsok és ipari folyamatokból származó gázok) kívül minden tüzelőanyagra alkalmazhatók. Szén esetén a szénréteg-specifikus alapértelmezett tényezőket, földgáz esetén pedig az EU-specifikus és a termelőország-specifikus alapértelmezett tényezőket alaposabban ki kell dolgozni. Az olajfinomítói végtermékek esetében elfogadhatók az IPCC hibaértékek. A biomassza kibocsátási tényezője nulla.

Amennyiben a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a szén egy része nem oxidálódik, kiegészítő oxidációs tényezőt is alkalmazni kell. Amennyiben az oxidációt már figyelembe vevő tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kiszámítottak, nem szükséges oxidációs tényezőt alkalmazni.

A 96/61/EK irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.

Minden tevékenységre, létesítményre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

Mérés

A kibocsátások mérésekor egységesített vagy elfogadott módszereket kell alkalmazni, és a méréseket alátámasztó kibocsátási számításokkal kell hitelesíteni.

Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése**▼M3**

A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, elfogadott, egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B**A kibocsátások jelentése**

Minden üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a létesítményről szóló jelentésébe belefoglalnia:

A. A létesítményre vonatkozó adatok, többek között:

- A létesítmény neve,
- Annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- A létesítmény által folytatott, az I. mellékletben felsorolt tevékenységek típusa és száma,

▼B

- Egy kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
 - A létesítmény tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.
- B. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását számítással állapítják meg:
- A tevékenységi adatokat,
 - A kibocsátási tényezőket,
 - Az oxidációs tényezőket,
 - A teljes kibocsátást, és
 - A bizonytalansági tényezőket.
- C. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását méréssel állapítják meg:
- A teljes kibocsátás mennyiségét,
 - A mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információt, és
 - A bizonytalansági tényezőket.
- D. A tüzelésből származó kibocsátásokra vonatkozóan a jelentésnek az oxidációs tényezőt is tartalmaznia kell, kivéve, ha az oxidációt már a tevékenység-specifikus kibocsátási tényező kidolgozásakor is figyelembe vették.
- A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.

▼M2**B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése****A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése**

A kibocsátások figyelemmel kísérése számítás útján történik. A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

Üzemanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

Az üzemanyag-fogyasztásba beleértendő a kisegítő hajtómű által fogyasztott üzemanyag is. Amennyiben lehetséges, minden egyes repülésre ki kell számítani a tényleges üzemanyag-fogyasztást, a következő képlet segítségével:

A légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor – a légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor + az említett következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés.

Amennyiben a tényleges üzemanyag-fogyasztásra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok, az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó adatoknak a legjobb rendelkezésre álló információk alapján történő becslésére szabványosított lépcsőzetes módszert kell alkalmazni.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a nyilvántartásra vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni. A biomasza kibocsátási tényezője nulla.

Minden repülésre és üzemanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden légi jármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentésébe belefoglalnia:

- A. A légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:
- a légi jármű-üzemeltető neve,
 - az igazgatásáért felelős tagállam,
 - címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,

▼ **M2**

- az általa mint légi jármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek regisztrációs száma és típusa,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzem-bentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
 - a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
 - a légi jármű tulajdonosának neve.
- B. A kibocsátás kiszámítása által érintett valamennyi üzemanyagtípusra vonatkozóan:
- üzemanyag-fogyasztás,
 - kibocsátási tényező,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentés által érintett időszakban végzett összes repülésből származó teljes aggregát kibocsátás,
 - aggregát kibocsátás a következőkből:
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett valamennyi repülés, amelyek indulási helye egy tagállam területén található repülőtér, érkezési helye pedig ugyanazon tagállam területén található repülőtér,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett egyéb repülések,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett repülésekből származó aggregát kibocsátás, és amely repülések:
 - indulási helyei az egyes tagállamok, és
 - érkezési helyei az egyes tagállamok, indulási helye pedig harmadik ország,
 - bizonytalansági tényezők.

A tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

A légi közlekedési kibocsátási egységeknek a 3e. cikk (1) bekezdésével vagy a 3f. cikk (2) bekezdésével összhangban történő kiosztására vonatkozóan benyújtott kérelmek céljából a légi közlekedési tevékenységek mennyiségét tonnakilométerben számítják a következő képlet felhasználásával:

tonnakilométer = távolság × hasznos teher

ahol:

a „távolság” az indulási repülőtér, illetve az érkezési repülőtér között, a földrajzi főkörön mért, további 95 km rögzített tényezővel növelt távolság; és

a „hasznos teher” a szállított teher, postai küldemények és utasok össztömege.

A hasznos teher kiszámítása céljából:

- az utasok száma a fedélzeten lévő személyek száma a személyzet tagjainak kivételével,
- a légi jármű-üzemeltető dönthet arról, hogy vagy az érintett járatra vonatkozó tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban található, az utasokat és a feladott csomagokat érintő tényleges vagy szabvány tömeget alkalmazza, vagy pedig a 100 kg alapértelmezett értéket minden egyes utasra és feladott csomagjára vonatkozóan.

A tonnakilométer-adatok jelentése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

Minden légi jármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell belefoglalnia a 3e. cikk (1) bekezdése vagy a 3f. cikk (2) bekezdése szerinti jelentésébe:

▼M2

A. A légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

- a légi jármű-üzemeltető neve,
- az igazgatásáért felelős tagállam,
- címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek nyilvántartási száma és típusa,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzem-bentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a légi jármű tulajdonosának neve.

B. Tonnakilométer-adatok:

- repülések száma repülőtér-páronként,
- utaskilométerek száma repülőtér-páronként,
- tonnakilométerek száma repülőtér-páronként,
- az utas- és feladottcsomag-tömeg számításának választott módja,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstétel évében végzett összes repülésre vonatkozó összes tonnakilométer.

▼B*V. MELLÉKLET***A 15. CIKKBEN EMLÍTETT HITELESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK****▼M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások hitelesítése****▼B****Általános alapelvek**

1. Az I. mellékletben felsorolt minden tevékenységből származó kibocsátást hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. Foglalkozik a nyomon követési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
 - a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;
 - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
 - c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra; és
 - d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztásának és alkalmazásának megfelelőségére.
3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek bizonyítania kell, hogy
 - a) a jelentett adatok nem tartalmazzak ellentmondásokat;
 - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és
 - c) a létesítmény vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a létesítményt bejegyezték-e a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan**Stratégiai elemzés**

6. A hitelesítés a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie az összes tevékenységgel és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásával kapcsolatban.

Folyamat elemzés

7. A benyújtott információk igazolását indokolt esetben a létesítmény telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a létesítmény minden kibocsátási forrását értékeli a kibocsátásához hozzájáruló egyes források adatainak megbízhatósága szempontjából.
9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos része az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges kibocsátási tényezők és számítások megválasztása. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó forrásokra és a nyomon követési eljárás fent említett elemeire.

▼B

10. A hitelesítő az üzemeltető által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges tévedés

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő az üzemeltetőtől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
 - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és
 - c) a létesítmény egyes kibocsátási forrásaival kapcsolatos információk keletkezésével, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információkra.

▼M2**B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások hitelesítése**

13. A mellékletben megállapított általános elveket és módszereket alkalmazni kell az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységek keretében végzett repülések kibocsátásáról szóló jelentések hitelesítésére.

Ebből a célból:

- a) a 3. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni, és az annak a bekezdésnek a c) alpontjában a létesítményre történő hivatkozást a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységet végző légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- b) az 5. pontban a létesítményre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- c) a 6. pontban a létesítményben végzett tevékenységekre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által végzett, a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- d) a 7. pontban a létesítmény helyére történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységek elvégzéséhez használt helyekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- e) a 8. és 9. pontban a létesítmény kibocsátási forrásaira történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető felelősségi körébe tartozó légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni; és
- f) a 10. és 12. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni.

A légi közlekedésből származó kibocsátásra vonatkozó jelentések hitelesítését illető kiegészítő rendelkezések

14. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy:
- a) valamennyi, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység keretében végzett repülést figyelembe vettek. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a menetrendi adatokra, illetve a légijármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légijármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik;
 - b) az aggregált üzemanyag-fogyasztási adatok és a vásárolt vagy a légiközlekedési tevékenységet végző légi járműbe más módon töltött üzemanyagra vonatkozó adatok között teljes a konzisztencia.

▼M2**A 3e. és 3f. cikk alkalmazásában benyújtott tonnakilométer-adatok ellenőrzésére vonatkozó kiegészítő rendelkezések**

15. A 14. cikk (3) bekezdése szerinti kibocsátási jelentések hitelesítésére e mellékletben megállapított általános elvek és módszertan adott esetben értelemszerűen alkalmazandó a légiközlekedési tonnakilométer-adatok hitelesítésére is.
16. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy az üzemeltető által a 3e. cikk (1) bekezdése és a 3f. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott kérelemben csak a ténylegesen elvégzett és az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység körébe tartozó, a légijármű-üzemeltető felelősségi köre szerinti repüléseket vették figyelembe. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a légijármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légijármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik. A hitelesítő emellett meggyőződik arról, hogy a légijármű-üzemeltető által bejelentett hasznos teher megfelel az üzemeltető által a hasznos teherre vonatkozóan biztonsági okokból vezetett nyilvántartásnak.